

VU Research Portal

Case note: Rechtbank Zutphen

Wilken, A.

2010

[Link to publication in VU Research Portal](#)

citation for published version (APA)

Wilken, A., (2010). *Case note: Rechtbank Zutphen*, No. 2010/14, Oct 08, 2009. (Tijdschrift voor Gezondheidsrecht; Vol. 2010, No. 3).

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal ?

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

E-mail address:

vuresearchportal.ub@vu.nl

den voldaan. Dit betekent dat het beroep gegrond zal worden verklaard en het bestreden besluit zal worden vernietigd, voor zover daarbij een last onder dwangsom is opgelegd.

5.7 Het College acht het in het licht van de feiten en omstandigheden van het geval geraden om zelf in de zaak te voorzien en aan appellante de aanwijzing te geven dat zij, gelet op de artikelen 61, 66 en 76 Wmg, ervoor zorg moet dragen dat binnen een termijn van drie werkdagen na verzending van deze uitspraak de in het bestreden besluit verzochte gegevens onder de vermelding ‘vertrouwelijk’ geadresseerd aan NZa ter attentie van de medisch adviseurs, in het bezit zijn van NZa. Met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, Awb zal het College bepalen dat deze uitspraak in zoverre in de plaats treedt van het besluit van 29 mei 2009, zoals gewijzigd bij het besluit van 7 juli 2009.

5.8 Het College ziet aanleiding NZa te veroordelen in de door appellante gemaakte proceskosten, die op de voet van het Besluit proceskosten bestuursrecht worden bepaald op € 644 (1 punt voor het beroepsschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, een waarde van € 322 per punt).

Tevens zal het College bepalen dat NZa het door appellante betaalde griffierecht ten bedrage van € 297 aan haar moet vergoeden.

6 DE BESLISSING

Het College:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit van 29 mei 2009, voor zover daarbij aan appellante een last onder dwangsom is opgelegd;
- legt aan appellante de aanwijzing op dat zij, gelet op de artikelen 61, 66 en 76 Wmg, ervoor zorg moet dragen dat binnen een termijn van drie werkdagen na verzending van deze uitspraak de in het bestreden besluit verzochte gegevens onder de vermelding ‘vertrouwelijk’ geadresseerd aan NZa ter attentie van de medisch adviseurs, in het bezit zijn van NZa;
- bepaalt dat deze uitspraak in zoverre in de plaats treedt van het bestreden besluit;
- veroordeelt NZa in de door appellante in verband met het beroep gemaakte proceskosten, die worden bepaald op € 644 (zegge: zeshonderd veertig euro);

- bepaalt dat NZa het door appellante betaalde griffierecht ad € 297 (zegge: tweehonderd zevenennegentig euro) aan haar dient te vergoeden;
- wijst af het meer of anders gevorderde.

CIVIEL RECHT

2010/13 Medische fout; verzoek tot inzage ex artikel 35 Wbp in door aansprakelijkheidsverzekeraar verwerkte persoonsgegevens (inclusief medische gegevens); inzagerecht strekt zich uit tot elke verwerking van persoonsgegevens, met uitzondering van de werkaantekeningen van de medisch adviseur, de interne notities van leden van de Functionele eenheid en de correspondentie tussen de verantwoordelijke en haar advocaat; definitie ‘bestand’; misbruik van recht; artikel 43 sub e Wbp

Rechtbank Zutphen (D. Vergunst, M. Engelbert-Clarenbeek, J.S.W. Lucassen) d.d. 8 oktober 2009 (m.nt. mr. A. Wilken onder 2010/14).

Verzoekster in deze zaak (mevrouw A.) is slachtoffer geworden van een medische fout van een arts in het Sint Lucas Andreas Ziekenhuis te Amsterdam. Centraal Beheer heeft – als aansprakelijkheidsverzekeraar van het ziekenhuis – aansprakelijkheid erkend, maar partijen verschillen van mening over de omvang van de door mevrouw A. geleden en nog te lijden (arbeidsvermogens)schade. Dit geschil (de hoofdzaak) is ten tijde van de onderhavige beschikking van de Rechtbank Zutphen in appèl aanhangig bij het Hof Amsterdam.

De onderhavige kwestie betreft een verzoek van mevrouw A. op grond van artikel 35 Wbp om een volledig overzicht van en inzage in de haar betreffende, door Centraal Beheer verwerkte, persoonsgegevens (waaronder haar medische gegevens). Mevrouw A. stelt zich in deze zaak op het standpunt dat de door Centraal Beheer verstrekte lijst van brieven en rapporten waarin haar persoonsgegevens zijn verwerkt en het door de externe medisch adviseur van Centraal Beheer verstrekte overzicht van medische informatie, globaal en incom-

pleet zijn en niet voldoen aan de eisen van artikel 35 Wbp. Daarnaast heeft inzage in het medisch dossier van mevrouw A. ten kantore van de medisch adviseur van Centraal Beheer haar geleerd dat dit medisch dossier niet compleet is: het dossier bevat vrijwel uitsluitend afschriften van medische informatie uit de behandelende sector, terwijl door de medisch adviseur ontvangen en verzonden correspondentie, zijn medische adviezen en een opgave van door hem aan de Functionele eenheid verstrekte medische informatie ontbreken.

Centraal Beheer stelt primair dat de Wbp niet van toepassing is omdat het dossier waarvan mevrouw A. inzage verzoekt, geen 'bestand' is in de zin van de Wbp. Subsidiair betoogt Centraal Beheer dat mevrouw A. inzage heeft gekregen in alle stukken waar zij op grond van artikel 35 Wbp recht op heeft, maar dat een aantal verwerkingen van haar gegevens – zoals bijvoorbeeld interne notities en correspondentie met de advocaten van Centraal Beheer – niet aan het inzagerecht is onderworpen. Daarbij is het inzageverzoek in strijd met het beginsel van 'fair trial and equality of arms' en uitsluitend bedoeld om Centraal Beheer in haar belangen te schaden. Dit levert misbruik van recht op, aldus Centraal Beheer.

De rechtbank oordeelt dat het door Centraal Beheer aangehouden (medisch) dossier wel degelijk moet worden aangemerkt als een (onderdeel van) een 'bestand' in de zin van de Wbp. Verder oordeelt de rechtbank dat er geen sprake is van misbruik van recht en wijst de rechtbank het beroep van Centraal Beheer op de in artikel 43 sub e Wbp opgenomen uitzondering op het inzagerecht af. De rechtbank beveelt Centraal Beheer alsnog te voldoen aan het inzageverzoek, in die zin dat opgave moet worden gedaan van elke verwerking van de mevrouw A. betreffende persoonsgegevens door primair een lijst te verstrekken van alle informatiedragers en voorts aan mevrouw A. kopieën, afschriften of uittreksels te verstrekken van daartoe door mevrouw A. uit de bedoelde lijst geselecteerde informatiedragers, met dien verstande dat Centraal Beheer mevrouw A. geen inzage behoeft te verschaffen in de werkzaamheden van de medisch adviseur(s) van Centraal Beheer, in de interne notities die persoonlijke gedachten van leden van de Functionele eenheid bevatten en uitsluitend bedoeld zijn voor intern overleg en beraad en in de correspondentie tussen Centraal Beheer en haar advocaat, met uitzondering van de aanbestedingsbrieven waarin Centraal Beheer aan deze advocaat persoonsgegevens van mevrouw A. heeft verstrekt. Aan dit bevel heeft de rechtbank een dwangsom verbonden van € 100 voor iedere dag dat Centraal Beheer na de zevende dag na betekening in gebreke blijft met de verstrekking voor voornoemde opgave en/of het verstrekken van de door mevrouw A. gevraagde kopieën, afschriften of uittreksels, tot een maximum van € 5.000.

De rechtbank overweegt (post alia, red.):
(...)

2 DE FEITEN

2.1 Op 25 september 1989 heeft verzoekster een medische ingreep ondergaan in het Sint Lucas Andreas Ziekenhuis te Amsterdam, hierna: het SLAZ. De ingreep werd verricht door X., hierna: X.

2.2 Verzoekster stelt zich op het standpunt dat X. ten opzichte van haar een medische fout heeft gemaakt waardoor zij onder meer arbeidsongeschikt is geraakt. Verzoekster heeft X. aansprakelijk gesteld voor de door haar ten gevolge van deze fout geleden schade en nog te lijden schade.

2.3 X. is als arts (mede-)verzekerde onder de aansprakelijkheidsverzekering die het SLAZ destijds bij Centraal Beheer heeft afgesloten.

2.4 Op 4 oktober 1994 heeft verzoekster een Akkoord Verklaring ondertekend (productie 5 van verzoekster). Deze verklaring luidt, voor zover relevant:

“(…)

Ondergetekende gaat er mee akkoord, dat door de behandelend(e) arts(en) inlichtingen worden verstrekt met betrekking tot de medische behandeling/het ongeval d.d. 25 sept. 1989 aan de medisch adviseur van CENTRAAL BEHEER SCHADEVERZEKERING N.V. te Apeldoorn.

(...)

Ondergetekende gaat ermee akkoord, dat de medisch adviseur indien en voor zover dat nodig is in het kader van de schadebehandeling de betrokken medewerkers en adviseurs van CENTRAAL BEHEER SCHADEVERZEKERING N.V. informeert omtrent de verstrekte inlichtingen.

(...)

Deze verklaring heeft een geldigheidsduur van één jaar, na welke periode hiervan geen gebruik meer kan worden gemaakt (...).

2.5 Op 6 januari 1999 heeft verzoekster een machtiging getekend (productie 3 van Centraal Beheer). De tekst van deze machtiging luidt, voor zover relevant:

“(…)

Ondergetekende, mevrouw [verzoekster] (...), machtigt de medisch adviseur van Centraal Beheer om de in zijn bezit zijnde medische documentatie,

ondergetekende betreffende, ter vertrouwelijke kennisgeving ter hand te stellen aan de advocaat (...) te Amsterdam.

Deze machtiging heeft, behoudens eerdere intrekking, een geldigheidsduur van één jaar na ondertekening (...).

2.6 Verzoekster en X. dan wel Centraal Beheer hebben tevergeefs getracht hun geschil over een aan verzoekster te betalen schadevergoeding buiten rechte op te lossen.

2.7 Verzoekster heeft X. gedagvaard voor de Rechtbank te Amsterdam. X. heeft in deze procedure verweer gevoerd en op 17 januari 2007 is vonnis gewezen. Verzoekster heeft tegen dit vonnis appel aangetekend, omdat zij het onder meer niet eens is met het oordeel van de rechtbank over haar hypothetisch inkomen zonder medische fout. In de procedure in hoger beroep is nog niet beslist.

2.8 Op 17 februari 2009 heeft verzoekster aan Centraal Beheer het volgende geschreven (productie 1 van verzoekster):

“(…) In het kader van uw schadebehandeling in bovengenoemd dossier hebt u, in uw hoedanigheid van verzekeraar en als zodanig mede optredende namens mijn contractspartij X., die wegens het maken van een medische fout jegens mij tot schadevergoeding verplicht is, de beschikking over mijn persoonsgegevens, waaronder ook mijn medische gegevens. Uit een groot aantal bronnen is mij gebleken dat u mij betreffende persoonsgegevens verwerkt in de zin van de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp).

Met het oog hierop verzoek ik u, voor zover nodig sommeer ik u, mij de mededeling ex artikel 35 Wbp te zenden. Artikel 35 lid 2 Wbp legt op u, nu u mij betreffende persoonsgegevens verwerkt, de verplichting mij een volledig overzicht te zenden van mij betreffende persoonsgegevens, in begrijpelijke vorm, een omschrijving van het doel of de doeleinden van de verwerking, de categorieën van gegevens waarop de verwerking betrekking heeft en de ontvangers of categorieën van ontvangers, alsmede de beschikbare informatie over de herkomst van de gegevens (...).

2.9 Centraal Beheer heeft op deze brief per fax van 16 maart 2009 onder meer als volgt gereageerd (productie 2 van verzoekster): “(…) Daar waar dat bijvoorbeeld inkomensgegevens betrof en informatie over uw werkzaamheden op de (...) hebben wij – althans Raasveld Expertise – deze van u via uw

advocaat verkregen, al dan niet bij wijze van producties in het kader van de aanhangige gerechtelijke procedure. Datzelfde geldt grotendeels voor de gegevens omtrent uw gezondheid. Deze zijn zonder uitzondering onder verantwoordelijkheid van de medisch adviseur verzameld door personen die deel uitmaken van de Functionele eenheid. Deze informatie is ofwel van u via uw advocaat verkregen, ofwel afkomstig uit het medisch dossier dat dr. X. onder zich had, ofwel via uw machtiging d.d. 4 oktober 1994 (...). Alle personen die u in uw brief opsomt, alsmede de behandelars bij het NRL, Raasveld Expertise en Houthoff (Buruma) advocaten te Amsterdam en Den Haag hebben toegang gehad tot voormelde gegevens voor zover dat nodig was om hun aandeel in uw aanspraken op de verzekering van dr. X. te beoordelen (...).

Naast medische -en inkomensgegevens bevindt zich bij de stukken in ons dossier een verklaring van (...) aangaande uw functioneren (...). Ook deze verklaring is bij een processtuk gevoegd en derhalve reeds in uw bezit (...)

Als bijlage is bij deze brief gevoegd een ‘Lijst van brieven waarin persoonsgegevens verwerkt zijn’. Op deze lijst staan 13 brieven en/of rapporten vermeld, gedateerd van 17 maart 1994 tot 15 januari 2009.

2.10 Op 17 maart 2009 heeft verzoekster wederom een brief geschreven aan Centraal Beheer (productie 3 van verzoekster). Deze brief luidt, voor zover relevant:

“(…) ”

Ik heb kennis genomen van de inhoud van uw fax van 16 maart 2009. Op de tweede pagina van uw fax legt u een verband met de lopende procedure. [tussen verzoekster en X., rb] Mijn verzoek heeft daarop geen betrekking, het gaat mij om de verwerking van mijn persoonsgegevens, mijn rechten ex EVRM, Grondwet en Wbp ter zake van mijn persoonlijke levenssfeer. Uw opgave voldoet niet aan de Wbp (...).

2.11 Op 24 maart 2009 heeft verzoekster het volgende aan Centraal Beheer geschreven (productie 5 van Centraal Beheer):

“(…) ”

Het spijt mij zeer te moeten constateren dat u mij de gegevens waarom ik u, in het vervolg op uw onvoldoende beantwoording van mijn brief van 17 februari 2009, in mijn fax van 17 maart 2009 vroeg nog steeds niet hebt verstrekt.”

“(…) ”

Dit zo zijnde wens ik thans inzage van mijn volledige medisch dossier, overeenkomstig artikel 6.1.1. van de Gedragscode Verwerking Persoonsgegevens Financiële Instellingen. In dit dossier dienen zich behalve alle mij betreffende medische gegevens ook kopieën, respectievelijk afdrukken, te bevinden van de door uw medisch adviseur gevoerde correspondentie en de door hem verzonden en ontvangen e-mails en notities van gevoerde telefoongesprekken, alsmede de adviezen of rapporten die door uw medische adviseurs zijn uitgebracht. Het dient daarbij niet alleen te gaan om de contacten met tot de functionele eenheid behorende personen of instellingen; doch ook om de contacten met personen en instellingen die niet tot de functionele eenheid behoren of behoorden.

Ik neem mij voor u ter verkrijging van deze inzage aanstaande maandag, 30 maart 2009, te bezoeken. Wilt u mij mededelen op welke locatie het volledige dossier zich bevindt en op welk tijdstip ik daar ter verkrijging van de gewenste inzage terecht kan (...).

2.12 Op deze brieven heeft Centraal Beheer bij fax op 27 maart 2009 als volgt geantwoord, voor zover relevant (productie 4 van verzoekster):

“(…) In vervolg op uw brieven (...) bericht ik u dat uw medisch dossier gedurende de afgelopen jaren achtereenvolgens verzameld en beheerd is door Veduma Medisch Adviseurs te Zaltbommel.

De tweede vraag in uw brief van 17 maart jl. ziet op een van de aansprakelijkheidsverzekeraar die naast Centraal Beheer bij de zaak betrokken zou zijn. Daarvan is geen sprake. Dr. X. is medeverzekerde onder de polis die het ziekenhuis bij Centraal Beheer had aangesloten.

In uw brief van 24 maart jl. verzoekt u om inzage in uw volledige medisch dossier. Dit bevindt zich bij dr. Y. van Veduma Medisch Adviseurs te Zaltbommel. Wij hebben hem gevraagd een overzicht op te stellen van de stukken die zich in uw medisch dossier bevinden. Zodra wij dit overzicht hebben ontvangen zullen wij u dit verstrekken. Daarna kunt u desgewenst een afschrift ontvangen van de door u gewenste stukken.

(...)

Mocht u ondanks het voorgaande aanbod om toezending van stukken evenwel vasthouden aan uw voornemen om het dossier bij dr. Y. te Zaltbommel in te willen zien, dan verzoek ik u mij dat te laten

weten. Ik zal er dan voor zorgen dat u dr. Y. op korte termijn kunt bezoeken (...).

2.13 Verzoekster heeft diezelfde dag als volgt gereageerd (productie 7 van verzoekster):

“(…) Ik zal nog gaarne uw uitdrukkelijke bevestiging ontvangen, dat er aan de zijde van uw (mede)-verzekerde – anders dan mij uitdrukkelijk is meege-deeld – geen andere verzekeraar en geen andere advocaat en geen andere advocatenkantoren (dan de mij uit de stukken bekende advocaten van kantoor Houthoff) bij de zaak betrokken is/zijn (...).

2.14 Centraal Beheer heeft daarop verzoekster bij fax van 2 april 2009 geschreven (productie 8 van verzoekster):

“(…) In antwoord op uw vraag in uw faxbericht van 27 maart jl. kunnen wij u mededelen dat naast Houthoff Buruma Advocaten te Amsterdam het kantoor van DLA Piper te Amsterdam bij deze zaak is betrokken namens het SLAZ Ziekenhuis (...).

2.15 Bij brief van 7 april 2009 heeft medisch adviseur Y. (hierna ook: Y.) aan Centraal Beheer een overzicht gestuurd van alle medische stukken die zich in het medisch dossier van verzoekster bevinden (productie 7 van Centraal Beheer). Het ruim twee bladzijden tellende overzicht vermeldt brieven en rapportages uit de periode 1982-2009 en sluit met de vermelding van de vijf personen die vanuit Veduma bij het dossier betrokken zijn. Naast Y. wordt ook Z. als medisch adviseur genoemd.

2.16 Op 8 april 2009 heeft de echtgenoot van verzoekster op het kantoor van Veduma Medisch Adviseurs te Zaltbommel inzage gekregen in het medisch dossier van verzoekster. Bij dit dossier was de hiervoor vermelde brief van Y. aan Centraal Beheer gevoegd. Een afschrift van deze brief is aan de echtgenoot van verzoekster verstrekt.

3 HET VERZOEK

3.1 Verzoekster verzoekt de rechtbank

1. Centraal Beheer te bevelen alsnog te voldoen aan het verzoek ex artikel 35 lid 2 Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp), in die zin dat zij opgave doet van elke verwerking van haar betreffende persoonsgegevens en bijzondere persoonsgegevens door primair een lijst te verstrekken van alle informatiedragers (brieven, rapporten, overzichten, notities, deskundigenberichten, telefoonnotities, e-mailbe-

richten enzovoorts, ongeacht of deze in papieren of in andere vorm beschikbaar zijn) en voorts om aan verzoekster kopieën, afschriften of uittreksels hiervan te verstrekken van daartoe door verzoekster uit de bedoelde lijst geselecteerde informatiedragers;

2. Centraal Beheer te veroordelen aan verzoekster ter vergoeding van de immateriële schade het door de rechtbank naar billijkheid vast te stellen bedrag te voldoen, alsmede een bedrag van € 500 ter vergoeding van materiële schade; beide bedragen te verhogen met de wettelijke rente vanaf de datum van de beschikking tot aan de datum van de betaling;

3. Centraal Beheer te verbieden persoonsgegevens en/of bijzondere persoonsgegevens te gebruiken buiten het kader waarbinnen zij daarover op basis van een geldige machtiging de beschikking heeft gekregen (afwikkeling van de schadevordering waarvoor dr. X. aansprakelijk is) en derhalve geen persoonsgegevens ter beschikking te stellen aan derden, zoals de advocaten van DLA Piper en medewerkers van het SLAZ Ziekenhuis, en voorts Centraal Beheer te bevelen om binnen acht dagen na betekening van deze beschikking, alle persoonsgegevens en stukken waarin persoonsgegevens zijn verwerkt bij degenen die deze niet hadden mogen ontvangen, zoals DLA Piper en het SLAZ Ziekenhuis – maar ook anderen indien daarvan sprake is – terug te halen, in die zin dat zij de originele stukken, brieven, rapporten, et cetera zoals die door haar of namens haar aan degenen die die stukken niet hadden mogen ontvangen heeft gezonden of doen zenden, ophaalt of doet ophalen en zij er verantwoordelijkheid voor neemt dat deze derden geen kopieën daarvan zullen hebben of houden of aan anderen ter beschikking stellen, hetgeen onverminderd ook geldt voor de verzekeraar die overigens bij de zaak is betrokken en waaromtrent Centraal Beheer thans nog geen informatie heeft verstrekt, en de aldus teruggehaalde stukken terstond, nadat zij teruggehaald zijn, in de genoemde originele vorm aan verzoekster af te geven;

4. te bepalen dat Centraal Beheer een dwangsom verbeurt van € 10.000 per dag of gedeelte van een dag gedurende welke zij na de zevende dag na betekening van deze beschikking met het verstrekken van deze opgave en/of met het verstrekken van de door verzoekster gevraagde kopieën, afschriften of uittreksels of met het terughalen en afgeven van de stukken als hiervoor onder 3. genoemd, in gebreke blijft;

5. Centraal Beheer te veroordelen in de kosten van de procedure;

6. en voorts haar beslissingen voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad te verklaren.

3.2 Ter terechtzitting heeft verzoekster haar verzoek in die zin gewijzigd dat de dwangsom geen betrekking zal hebben op het terughalen en afgeven van de gegevens als bedoeld in onderdeel 3 van het verzoekschrift.

3.3 Aan haar verzoek legt verzoekster in het licht van de feiten de volgende stellingen ten grondslag.

Centraal Beheer verzamelt en verwerkt medische gegevens van verzoekster in het kader van een vordering van verzoekster op de bij Centraal Beheer medeverzekerde arts X.

Bij brief van 17 februari 2009 heeft verzoekster aan Centraal Beheer op de voet van artikel 35 Wbp verzocht haar in begrijpelijke vorm een volledig overzicht te sturen van de door Centraal Beheer verwerkte persoonsgegevens.

De door Centraal Beheer bij fax van 16 maart 2009 verstrekte opgave is echter globaal en incompleet en voldoet niet aan de eisen van artikel 35 lid 2 Wbp.

Op de vraag van verzoekster welke medisch adviseurs verantwoordelijk zijn geweest voor het verzamelen en verwerken van haar medische gegevens heeft Centraal Beheer zonder opgave van redenen geen antwoord gegeven.

Inzage op 8 april 2009 in het door Centraal Beheer over verzoekster aangelegde dossier bij Veduma Medisch Adviseurs te Zaltbommel, heeft geleerd dat dit dossier niet compleet is. Stukken uit de periode 1994-2006 ontbreken, terwijl het dossier vrijwel uitsluitend afschriften bevat van door verzoekster ter beschikking gestelde stukken. De door de medisch adviseur ontvangen en verzonden correspondentie, zijn medische adviezen, een opgave van de door hem aan de Functionele eenheid verstrekte medische informatie en dergelijke ontbreken.

Het feit dat de huidige medisch adviseur Y. niet beschikt over het volledige medisch dossier biedt een sterke aanwijzing dat er geen sprake is geweest van een zorgvuldig beheer van de gegevens, waarbij de leden van de Functionele eenheid op een door de gedragscode Verwerking Persoonsgegevens Financiële Instellingen (hierna ook: de Gedragscode) voorziene wijze onder verantwoordelijkheid van de medisch adviseur hebben gefungeerd.

Centraal Beheer heeft voorts zonder geldige machtiging persoonsgegevens van verzoekster verzameld en verwerkt.

Ook heeft Centraal Beheer zonder toestemming van verzoekster haar persoonsgegevens aan derden verstrekt, zoals aan steeds weer andere artsen, schadeleregelaars en arbeidsdeskundigen, het SLAZ en aan een onbekend aantal advocaten van het kantoor DLA Piper en zo in strijd gehandeld met de Grondwet, het Handvest van de Europese Unie, het EVRM, de Wbp en de op de Wbp gebaseerde Gedragscode. Centraal Beheer dient de aan DLA Piper en het SLAZ verstrekte gegevens terug te halen en aan verzoekster te verstrekken.

Verzoekster heeft door het handelen door Centraal Beheer materiële en immateriële schade geleden. Centraal Beheer is gehouden die te vergoeden.

Verzoekster heeft er belang bij dat het Centraal Beheer wordt verboden haar persoonsgegevens ter beschikking te stellen aan niet tot de Functionele Eenheid behorende personen.

4 HET VERWEER

4.1 Centraal Beheer heeft primair verzocht dat de rechtbank zich onbevoegd zal verklaren om van de verzoeken van verzoekster kennis te nemen, althans verzoekster hierin niet-ontvankelijk zal verklaren en subsidiair de verzoeken 1 tot en met 6 af zal wijzen en verzoekster zal veroordelen in de kosten van deze procedure.

4.2 Centraal Beheer heeft voor alle wren aangevoerd dat de rechtbank niet bevoegd is, omdat op grond van artikel 2.8.4 van het Procesreglement verzoekschriftprocedures rechtbank sector civiel van september 2008 een verzoekschrift niet in behandeling genomen wordt als de zaak bij het College Bescherming Persoonsgegevens is aangebracht. Nu verzoekster op 10 januari 2007 bij deze instantie een klacht heeft ingediend, is de Rechtbank Zutphen niet bevoegd om van het geschil kennis te nemen.

Voor zover de rechtbank anders oordeelt, voert Centraal Beheer primair aan dat de Wbp niet van toepassing is op de onderhavige zaak, omdat het dossier waar verzoekster inzage van verzoekt geen bestand is in de zin van artikel 2 Wbp.

Subsidiair heeft zij het volgende aangevoerd.

Verzoekster heeft inzage gekregen in alle stukken waar zij op grond van artikel 35 lid 2 Wbp recht op heeft. Daarnaast heeft zij zowel van Centraal Beheer als van de medisch adviseur van Centraal Beheer, Y., een overzicht ontvangen van de verwerkte persoonsgegevens. Centraal Beheer heeft geen opgave gedaan van de correspondentie die zij heeft gevoerd met verzoeksters belangenbehartiger in de procedure tegen dr. X., mr. Beer, omdat zij veronderstelt dat verzoekster daar al over beschikt. Voor zover verzoekster over een overzicht van die correspondentie wenst te beschikken, kan zij deze stukken eenvoudigweg bij haar advocaat opvragen. Het complete overzicht van de inhoud van het medisch dossier is aan verzoekster verstrekt.

Centraal Beheer heeft er een rechtens te respecteren belang bij dat aan verzoekster niet alle verwerkingen van haar gegevens worden verstrekt. Interne notities en correspondentie met haar advocaten is niet onderworpen aan het inzage-recht van verzoekster.

Het inzageverzoek van verzoekster is bedoeld om te bewerkstelligen dat van een 'fair trial and equality of arms' in de procedure tussen X. en verzoekster geen sprake is. Verzoekster maakt zo geen gebruik van haar inzage-recht om te controleren of deze gegevens correct zijn, maar om Centraal Beheer in haar belangen te schaden. Dit levert misbruik van recht op.

Voor zover verzoekster er over klaagt dat Centraal Beheer onzorgvuldig met haar persoonsgegevens is omgegaan, geldt dat de onderhavige procedure daar niet toe strekt.

Centraal Beheer heeft geen gegevens verzameld en verwerkt zonder geldige machtiging van verzoekster. Voor zover verzoekster doelt op het rapport van dr. W. geldt dat dr. W. is ingeschakeld als medisch deskundige en dat het Centraal Beheer vrijstond om een deskundigenbericht door een vakgenoot te laten toetsen.

Gedurende de gehele behandeling van dit dossier heeft Centraal Beheer medisch adviseurs, aanvankelijk eigen later externe, gehad die verantwoordelijk waren voor het verzamelen en beheren van het dossier van verzoekster.

Centraal Beheer heeft geen medische stukken aan SLAZ en DLA Piper toegezonden, anders dan die zich al in het medisch dossier van SLAZ bevonden en in de procedure tussen X. en verzoekster zijn overge-

legd. X. heeft er als procespartij recht op en belang bij dat hij van de processtukken kennis neemt. Bij brief van 1 november 1999 heeft Centraal Beheer SLAZ als verzekeringnemer op de hoogte gesteld van de mogelijkheid dat de eventueel uit te betalen schadevergoeding de bij haar verzekerde som zou kunnen overschrijden. Dit zou kunnen betekenen dat X. en/of het SLAZ voor het meerdere rechtstreeks zou kunnen worden aangesproken door verzoekster.

X. en SLAZ hebben derhalve een direct belang bij de uitkomst van de procedure tussen X. en verzoekster en dat vereist dat X. en het SLAZ worden bijgestaan door een eigen juridisch adviseur. Deze adviseur is verbonden aan het kantoor DLA Piper.

Het verzoek tot het vergoeden van materiële en immateriële schade valt buiten de reikwijdte van deze procedure. De schade mist overigens iedere onderbouwing. Verzoekster heeft ook niet aangevoerd en onderbouwd dat zij schade heeft geleden door het vermeende niet of op onjuiste wijze voldoen door Centraal Beheer aan haar verzoek tot inzage.

Een veroordeling om persoonsgegevens terug te halen dan wel een verbod om deze gegevens te verstrekken aan derden valt buiten de reikwijdte van deze procedure. Centraal Beheer kan hier niet toe worden veroordeeld.

Er is geen plaats voor het opleggen van een dwangsom. Centraal Beheer verzoekt subsidiair de op te leggen dwangsommen te matigen en te maximaleren.

Centraal Beheer verzet zich tegen de door verzoekster gevorderde uitvoerbaar bij voorraad verklaring van de eventuele beslissing van de rechtbank. De procedure is voor de bedrijfsvoering van Centraal Beheer van groot belang en een eventuele uitvoerbaar bij voorraad verklaring zal, nu Centraal Beheer tegen een voor haar ongunstige beslissing in hoger beroep zal komen, verstrekkende gevolgen voor haar hebben. Inzage kan immers niet meer ongedaan gemaakt worden en inzage in bijvoorbeeld interne notities en correspondentie met haar advocaat over de letselschadeprocedure kan daarom de procespositie van Centraal Beheer onomkeerbaar schaden.

5 DE BEOORDELING

De bevoegdheid van de rechtbank

5.1 Centraal Beheer heeft voor alle weren een beroep gedaan op de onbevoegdheid van deze recht-

bank, stellend dat verzoekster op 10 januari 2007 een klacht heeft ingediend bij het College Bescherming Persoonsgegevens (CBP) en dat het Procesreglement verzoekschriftprocedures rechtbank sector civiel bepaalt dat een verzoekschrift niet in behandeling genomen kan worden als de zaak bij het CBP is aangebracht.

Dit beroep op de onbevoegdheid van de rechtbank treft geen doel.

Verzoekster heeft immers ter terechtzitting van 28 mei 2009 onweersproken verklaard dat het CBP bij brief van 11 april 2007 haar heeft meegedeeld dat het de door verzoekster ingediende klacht tegen Centraal Beheer niet in behandeling neemt, omdat die klacht zodanig verbonden is met de civiele procedure (de rechtbank begrijpt: de door verzoekster bij de Rechtbank Amsterdam ahangig gemaakte procedure) dat deze klacht in die procedure naar voren gebracht kan worden.

De rechtbank concludeert hieruit dat de zaak niet (langer) ahangig is bij het CBP, zodat het beletsel dat de zaak al bij een ander college ter beoordeling voorligt zich niet (meer) voordoet. Nu Centraal Beheer niet heeft weersproken dat het CBP verzoekster heeft meegedeeld dat het CBP de zaak niet in behandeling neemt, ziet de rechtbank geen aanleiding van verzoekster te verlangen dat zij een kopie van het bericht van het CBP dat het de behandeling heeft gestaakt in het geding brengt.

De toepasselijkheid van de Wbp

5.2 Vervolgens moet beoordeeld worden of verzoekster in haar op de Wbp gebaseerde verzoeken ontvangen kan worden. Centraal Beheer heeft dit betwist en aangevoerd dat het door haar aangelegde medisch dossier niet een bestand is in de zin van de Wbp.

Artikel 2 van de Wbp beperkt de reikwijdte van deze wet tot de geheel of gedeeltelijk geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens, alsmede de niet geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens die in een bestand zijn opgenomen of die bestemd zijn om daarin te worden opgenomen.

In artikel 1 aanhef en onder c Wbp wordt de volgende definitie van de term bestand gegeven:

Elk gestructureerd geheel van persoonsgegevens, ongeacht of dit geheel van gegevens gecentraliseerd is of verspreid is op een functioneel of geografisch bepaalde wijze, dat volgens bepaalde criteria toegankelijk is en betrekking heeft op verschillende personen.

5.3 In de memorie van toelichting van thans artikel 1 aanhef en onder c Wbp is daarover het volgende geschreven:

“Wat betreft de niet-geautomatiseerde verwerkingen vallen alleen bestanden, en dus bijvoorbeeld niet ongestructureerde dossiers onder het toepassingsbereik van dit wetsvoorstel (artikel 2, eerste lid) (...)”

Een ‘bestand’ kan zowel geautomatiseerde als niet-geautomatiseerde verwerkingen bevatten. Van een bestand is sprake als de persoonsgegevens onderdeel uitmaken van een gestructureerd geheel dat volgens bepaalde criteria toegankelijk is en betrekking heeft op verschillende personen (...)

Op grond van artikel 1 van de WPR [Wet persoonsregistraties, de voorloper van de Wbp, rb] is voor de vraag of er sprake is van een persoonsregistratie van belang dat het gaat om een ‘samenhangende verzameling’. Bij handmatige verwerkingen gaat het eveneens om de vraag of de verzameling “met het oog op een doeltreffende raadpleging van die gegevens systematisch is aangelegd”. Beide vereisten – een samenhangend geheel en systematische toegankelijkheid – zijn eveneens bepalend voor de vraag of er sprake is van een bestand in de zin van het onderhavige artikel. In de begripsomschrijving van ‘bestand’ hebben de vereisten echter een ruimer bereik: ook de geautomatiseerde gegevensverwerkingen moeten aan beide vereisten voldoen wil er sprake zijn van een bestand. (...) Bij geautomatiseerde verwerkingen wordt de systematische toegankelijkheid in de WPR steeds aanwezig geacht. Wat handmatige verwerkingen betreft komt die reikwijdte van het begrip ‘bestand’ overeen met die van het begrip ‘persoonsregistratie’ in de WPR (...).

5.4 Centraal Beheer heeft verklaard dat het betreffende dossier niet automatisch wordt verwerkt, maar een individueel ‘papieren’ dossier is dat geen vooraf bepaalde structuur bevat en uit losse aantekeningen en min of meer chronologische geordende documenten van allerlei aard bestaat. Het dossier is niet toegankelijk in combinatie met een geautomatiseerd bestand met een verwijfsfunctie naar meerdere dossiers en het is evenmin gestructureerd volgens specifieke criteria met betrekking tot personen. De procesdossiers staan bij Centraal Beheer in een afgesloten kast en zijn gerangschikt op schadenummer. Kopieën van medische stukken die onderdeel uitmaken van het procesdossier staan in een andere ruimte. Het medisch dossier bevindt zich bij medisch advi-

seur Veduma, omdat Centraal Beheer zelf geen medisch adviseurs meer in dienst heeft. Bovendien heeft het dossier slechts betrekking op één persoon, verzoekster, en dus niet op meerdere personen, aldus Centraal Beheer.

5.5 Vooropgesteld wordt dat zodra een verzekeraar de beschikking krijgt over gegevens van een letselschadeslachtoffer, hij zich bezig houdt met het verwerken van (medische) persoonsgegevens in de zin van de Wbp. Het mag zo zijn dat de persoonsgegevens van verzoekster door Centraal Beheer zijn opgeslagen in een ‘papieren’ dossier, al dan niet in een afzonderlijke kast, maar dat enkele feit sluit niet uit dat het een bestand is in de zin van de Wbp. Het schadedossier van verzoekster vormt een onderdeel van het verzekeringsdossier van X./SLAZ en dat dossier maakt op zijn beurt weer deel uit van het totale bestand aan dossiers van bij Centraal Beheer verzekerden. Onderdeel van dit schadedossier is het medisch dossier van verzoekster. De medische dossiers waar Centraal Beheer de beschikking over heeft in het kader van afdoening van letselschadezaken worden beheerd door haar ‘externe’ adviseur, bij gebreke van eigen, ‘interne’ medische adviseurs. Daarmee maken de persoonsgegevens van verzoekster, ook op zichzelf bezien, onderdeel uit van een bestand in de zin van de Wbp. Gelet op de omvang van haar bedrijf moet er bovendien van worden uitgegaan dat Centraal Beheer deze dossiers aldus heeft gestructureerd dat zij bijvoorbeeld met een al dan niet geautomatiseerd bestand met verwijfsfunctie gemakkelijk toegang tot die dossiers heeft. Het in de correspondentie tussen partijen gehanteerde kenmerk ‘A0810 F83751’ wijst daar ook op. Het door Centraal Beheer aangehouden medisch dossier van verzoekster moet daarom worden aangemerkt als (onderdeel van) een bestand in de zin van de Wbp.

Omvang van het inzagerecht

5.6 Nu Centraal Beheer heeft aangevoerd dat het inzagerecht van verzoekster beperkt is tot de gegevens waartoe verzoekster al inzage heeft gekregen, dient allereerst bepaald te worden wat tot het medisch dossier van verzoekster behoort en wat niet.

5.7 Het uitgangspunt van de Wbp en de daaraan ten grondslag liggende richtlijn is dat de burger moet kunnen nagaan welke persoonsgegevens over

hem zijn verzameld en hoe deze zijn verwerkt. Artikel 1 van de Wbp bepaalt dat onder verwerking van persoonsgegevens wordt verstaan:

“elke handeling of elk geheel van handelingen met betrekking tot persoonsgegevens, waaronder in ieder geval het verzamelen, vastleggen, ordenen, bewaren, bijwerken, wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiding of enige andere vorm van terbeschikkingstelling, samenbrengen, met elkaar in verband brengen, alsmede het afschermen, uitwissen of vernietigen van gegevens”.

Inzage door verzoekster in de verzameling en verwerking van haar persoonsgegevens is voor verzoekster alleen mogelijk als inzicht wordt geboden in de persoonsgegevens die verzoekster en de haar behandelend(e) arts(en) aan Centraal Beheer hebben verstrekt en de verwerking van die gegevens, waaronder ook is begrepen het verstrekken van die persoonsgegevens aan derden, waaronder de leden van de Functionele eenheid als bedoeld in de Gedragscode.

Weliswaar is de goedkeurende verklaring van het CBP voor deze Gedragscode op 5 februari 2008 vervallen, maar uit hetgeen Centraal Beheer ter terechtzitting heeft aangevoerd, maakt de rechtbank op dat Centraal Beheer zich nog steeds gebonden acht aan de Gedragscode.

Artikel 6.1.1. van de Gedragscode bepaalt:

“het verzamelen van gegevens omtrent iemands gezondheid is, onder verantwoordelijkheid van de medisch adviseur, voorbehouden aan personen die deel uitmaken van de Functionele eenheid. (...) Betrokkene heeft het recht – bij voorkeur via een door hem of haar benoemde vertrouwensarts – een op hem of haar betrekking hebbend medisch dossier volledig, met uitzondering van de werkaanteekeningen van de medisch adviseur, in te zien en daarvan kopieën te ontvangen, tenzij de privacy van in het rapport besproken derden zich daartegen verzet.”

Omdat de omvang en de invulling van het recht van de betrokkene om van de verantwoordelijke overzichten te ontvangen van de verwerkte persoonsgegevens mede afhangt van hetgeen hierover is bepaald in de Gedragscode, zal de rechtbank bij de beoordeling van de verzoeken van verzoekster ook hetgeen in deze Gedragscode wordt voorgeschreven, meewegen.

5.8 Naar het oordeel van de rechtbank behoren tot het dossier van verzoekster derhalve alle door Centraal Beheer verzamelde gegevens over verzoekster en alle stukken waaruit de verwerking van die persoonsgegevens blijkt. Op de vraag of dit impliceert dat ook de door verzoekster aan Centraal Beheer verstrekte machtigingen, de aanbiedingsbrieven aan de (eigen) advocaten, de correspondentie van de medisch adviseur met X. en andere geraadpleegde artsen, de door de medisch adviseur aan de Functionele eenheid verstrekte gegevens, de medische adviezen van de medisch adviseur(s) en de correspondentie van Centraal Beheer met haar advocaat tot het dossier behoren en onder het inzage-recht van verzoekster vallen, zoals zij stelt en Centraal Beheer betwist, zal hierna worden ingegaan.

5.9 Daarbij geldt dat verzoekster niet alleen in staat moet zijn te controleren welke persoonsgegevens Centraal Beheer heeft verzameld en verwerkt, maar ook of de medische adviseur (slechts) die informatie aan de Functionele eenheid heeft verstrekt waartoe hij op grond van (de toelichting op) de Gedragscode bevoegd was. Ingevolge die toelichting stelt de medisch adviseur immers slechts die medische gegevens beschikbaar aan de Functionele eenheid die nodig zijn voor het beoordelen van de letselschade.

5.10 Verzoekster heeft aangevoerd dat Centraal Beheer haar geen volledig overzicht heeft verstrekt van de verwerking van haar persoonsgegevens door Centraal Beheer, omdat in het aan haar ter inzage aangeboden dossier ontbreken de door haar verstrekte machtigingen, de aanbiedingsbrieven aan advocaten, een lijst van medisch adviseurs die het medisch dossier onder beheer hebben (gehad), de correspondentie die de medisch adviseur met X. en met de verschillende geraadpleegde artsen heeft gevoerd, een aantal medische adviezen van de medisch adviseur(s) en de correspondentie van Centraal Beheer met de eigen advocaat.

5.11 Ten aanzien van de machtigingen heeft Centraal Beheer aangevoerd dat zij geen wettelijke aanknopingspunten heeft gevonden voor de verplichting deze in het dossier op te nemen. Zij heeft de rechtbank uitdrukkelijk verzocht haar oordeel hierover te geven.

Basisprincipe van de Wbp is dat persoonsgegevens in overeenstemming met de wet en op behoorlijke en zorgvuldige wijze dienen te worden ver-

werkt. Omdat het Centraal Beheer niet vrij staat zonder daartoe door verzoekster gemachtigd te zijn medische gegevens over verzoekster te verzamelen, dienen de machtigingen onderdeel uit te maken van het dossier van verzoekster, opdat zij kan controleren of Centraal Beheer gemachtigd was de zich in het medisch dossier bevindende gegevens op te vragen en of Centraal Beheer al dan niet zelfstandig verdere medische stukken heeft verzameld zonder daartoe gemachtigd te zijn. Het feit dat verzoekster inmiddels de beschikking heeft over deze machtigingen doet niet af aan het oordeel dat de machtigingen onderdeel van het medisch dossier van verzoekster zijn. Nu verzoekster echter al over deze machtigingen beschikt en aan de hand daarvan zich een oordeel heeft kunnen vormen, behoeft Centraal Beheer deze niet meer te verstrekken. Verzoekster heeft overigens ter zitting toegezegd dat zij geen kopieën zal vragen van stukken die zij al bezit.

5.12 Ook ten aanzien van de aanbiedingsbrieven aan advocaten geldt dat verzoekster in staat moet zijn te controleren of haar persoonsgegevens door Centraal Beheer dan wel haar medisch adviseur op de door de wet en Gedragscode voorgeschreven wijze zijn verwerkt. De medisch adviseur is immers slechts gerechtigd om uitsluitend voor de procedure noodzakelijke medische informatie over verzoekster aan de leden van de Functionele eenheid te verstrekken.

Verzoekster heeft de medisch adviseur van Centraal Beheer voor de duur van één jaar vanaf 6 januari 1999 gemachtigd om de in zijn bezit zijnde medische documentatie ter vertrouwelijke kennisneming ter hand te stellen aan de advocaat mr. E.W. van Slooten. Ingevolge deze machtiging was het de medisch adviseur derhalve toegestaan het gehele medisch dossier (uitsluitend) aan de in de machtiging met name genoemde advocaat van Centraal Beheer te verstrekken. Uit de verklaring van Centraal Beheer dat de aanbiedingsbrieven in een aparte map worden bewaard begrijpt de rechtbank evenwel dat medische gegevens van verzoekster ook aan andere advocaten dan voornoemde mr. Van Slooten zijn verstrekt.

Het enkele feit dat Centraal Beheer deze aanbiedingsbrieven niet in het medische dossier bewaart, maar in een aparte map leidt niet tot een ander oordeel. Centraal Beheer kan niet door simpelweg enkele stukken uit het medisch dossier in een andere map op te bergen bewerkstelligen dat deze stukken niet onder de werking van de Wbp vallen.

5.13 Centraal Beheer heeft betoogd dat de aanbiedingsbrieven gelijk gesteld moeten worden met de persoonlijke werkaantekeningen van de arts. Verwijzend naar onder meer de toelichting op artikel 7:454 eerste lid Burgerlijk Wetboek (BW) en de schakelbepaling van artikel 7:464 eerste lid BW heeft zij betoogd dat werkaantekeningen van de arts gescheiden van het medisch dossier dienen te worden bewaard omdat zij geen deel uitmaken van het dossier en dat de aard van de rechtsbetrekking tussen verzoekster en Centraal Beheer zich in deze situatie tegen een dossierplicht verzet.

Deze verwijzing naar het BW noch de verwijzing naar de KNMG-richtlijn inzake het omgaan met medische gegevens kan Centraal Beheer baten. In de KNMG-richtlijn worden persoonlijke werkaantekeningen beschreven als aantekeningen die bedoeld zijn voor de eigen, voorlopige gedachtevorming die bij de arts gerezen indrukken, vermoedens of vragen bevatten en die niet bedoeld zijn om onder ogen van anderen dan de arts zelf te komen. Een aanbiedingsbrief verschilt in zoverre van werkaantekeningen dat een brief bij uitstek is bedoeld om onder ogen van anderen, de geadresseerden, te komen. Centraal Beheer heeft nog aangevoerd dat het KNMG haar medisch adviseur desgevraagd heeft meegedeeld dat advocatenbrieven niet vallen onder de dossierplicht, zodat daarop in het kader van het inzagerecht geen aanspraak gemaakt kan worden. De rechtbank gaat aan deze verklaring voorbij, nu Centraal Beheer geen inzicht heeft gegeven in de aan het KNMG voorgelegde vragen en de vraag aan het KNMG kennelijk is gesteld in het kader van de Wet inzake de geneeskundige behandelingsovereenkomst en niet in het kader van de Wbp, nog daargelaten welk gewicht aan deze standpunten bij de beslechting van dit juridische geschil zou moeten worden toegekend.

5.14 Ten aanzien van de correspondentie tussen Centraal Beheer en haar advocaat geldt het navolgende.

Hoewel X. en niet Centraal Beheer de wederpartij is van verzoekster in de procedure waarin verzoekster vergoeding van de door haar als gevolg van het letsel geleden schade vordert, merken zowel verzoekster als Centraal Beheer de in die procedure voor X. optredende advocaat aan als de 'eigen' advocaat van Centraal Beheer. Omdat de rechtbank ervan uitgaat dat de betreffende advocaat door Centraal

Beheer in de arm is genomen om ook aan X. rechtsbijstand te verlenen in die procedure, zal ook zij deze advocaat aanmerken als de eigen advocaat van Centraal Beheer.

5.15 Deze eigen advocaat van Centraal Beheer behoort tot de Functionele eenheid, althans kan op één lijn gesteld worden met een lid van de Functionele eenheid. Door inzage in de aanbiedingsbrieven aan advocaten, waaronder de eigen advocaat van Centraal Beheer, kan verzoekster nagaan welke persoonsgegevens aan deze advocaat zijn verstrekt. Verdere correspondentie met de eigen advocaat moet gelijk gesteld worden met werkaantekeningen en met interne notities en valt derhalve (vide 5.7 en 5.17) buiten het inzagerecht van verzoekster.

Zou dat anders zijn, dan zou dat immers de normale correspondentie met de eigen advocaat volledig verstoren en op onaanvaardbare wijze afbreuk doen aan de vertrouwelijke relatie tussen advocaat en cliënt. Als regel geldt dan ook dat nadat de persoonsgegevens ingevolge de door verzoekster afgegeven machtiging aan de advocaat zijn verstrekt, daarover in het verkeer tussen raadsman en cliënt vrijelijk gesproken moet kunnen worden.

Behoudens de aanbiedingsbrieven heeft het inzagerecht van verzoekster derhalve geen betrekking op de correspondentie tussen Centraal Beheer en haar eigen advocaat.

5.16 Uit hetgeen de gemachtigde van verzoekster in zijn pleitnota onder 22 vermeldt, begrijpt de rechtbank dat verzoekster alleen inzage in de werkaantekeningen van de medisch adviseur wenst in het geval deze aantekeningen zich in het dossier bevinden en dat zij erkent dat de medisch adviseur zijn werkaantekeningen buiten het medisch dossier mag houden. Uit het door Y. opgestelde overzicht van 7 april 2009 maakt de rechtbank op dat de werkaantekeningen van de medisch adviseurs(s) conform de Gedragscode niet in het dossier zijn opgenomen. De vraag of verzoekster ook het recht op inzage heeft in deze werkaantekeningen, dient derhalve ontkennend beantwoord te worden.

5.17 Ten aanzien van interne notities die persoonlijke gedachten van leden van de Functionele eenheid bevatten en uitsluitend bedoeld zijn voor intern overleg en beraad is het niet vanzelfsprekend dat deze bedoeld zijn om samen met de persoonsgegevens in een bestand te worden opgenomen. Deze interne notities kunnen gelijkgesteld worden met

de werkaantekeningen van de medisch adviseur en maken derhalve geen onderdeel uit van het medisch dossier van verzoekster, zoals ook blijkt uit het door Y. opgestelde overzicht van de stukken die zich in het medisch dossier bevinden. Maar zouden deze notities al deel uitmaken van het medisch dossier van verzoekster, dan mag van Centraal Beheer verwacht worden dat zij wat deze aantekeningen betreft het medisch dossier opschoont, aangezien het inzagerecht van verzoekster niet ziet op deze notities.

5.18 Anders ligt dat bij de medisch adviezen die door de medisch adviseurs van Centraal Beheer zijn uitgebracht. Aangenomen wordt dat van deze adviezen wel beoogd is dat zij onderdeel uitmaken van het medisch dossier van verzoekster. Uit de brief van Y. van 7 april 2009 aan Centraal Beheer blijkt ook dat zich in het dossier een aantal medische adviezen bevindt van medische adviseurs van Centraal Beheer dan wel van andere, vanuit Veduma bij het dossier betrokkenen. Centraal Beheer heeft aangevoerd dat alle medische adviezen die in het kader van de letselschadeprocedure zijn opgesteld, deel uitmaken van het medisch dossier dat de gemachtigde van verzoekster heeft ingezien bij Veduma. De rechtbank gaat er daarom vanuit dat partijen het erover eens zijn dat alle medische adviezen van de medisch adviseurs deel uitmaken van het medisch dossier dat Centraal Beheer van verzoekster aanhoudt en dat deze adviezen onderworpen zijn aan het inzagerecht van verzoekster op grond van de Wbp.

5.19 In de als productie 7 door Centraal Beheer in het geding gebrachte inhoudsopgave staat wel vermeld welke brieven en rapporten de medisch adviseur(s) heeft/hebben ontvangen van verschillende specialisten en van X., maar een overzicht van de correspondentie die met X. en met de verschillende geraadpleegde artsen is gevoerd ontbreekt. De brieven die zijn vermeld in de lijst van brieven waarin persoonsgegevens zijn verwerkt (productie 4 van Centraal Beheer), worden ook alle vermeld in het overzicht van productie 7, behoudens de verklaring van Mac Lean van 31 december 2008, de brief van 17 maart 1994 van X. aan mr. Beer, (de advocaat van verzoekster in de procedure tegen X., rb), de brief van mr. Beer aan X. van 29 maart 1994 en de brief van 25 juli 1994 van prof. V. aan mr. Beer. Ook op deze lijst van productie 4 ontbreken derhalve de brieven die de medisch adviseur aan de verschillende rapporterende artsen heeft gestuurd. Omdat aangenomen

moet worden dat in deze brieven persoonsgegevens van verzoekster zijn verwerkt, dienen deze brieven deel uit te maken van het medisch dossier en geldt het inzagerecht van verzoekster ook voor deze brieven.

Centraal Beheer is niet ingegaan op de stelling van verzoekster dat zij ten onrechte geen inzage in deze correspondentie heeft gehad, zodat van de juistheid van die stelling uitgegaan moet worden.

5.20 Nu Centraal Beheer verzoekster heeft meegedeeld wie als medisch adviseurs zijn opgetreden, behoeft de vraag of Centraal Beheer deze informatie dient te verstrekken, geen beantwoording meer. Overigens dient Centraal Beheer de betrokkene ook ongevraagd te informeren wie zij als medisch adviseur inschakelt.

5.21 Verzoekster heeft nog aangevoerd dat het medisch dossier dat zij bij Y. heeft laten inzien niet haar (complete) medisch dossier is, omdat in dit dossier alleen kopieën van (proces-)stukken zitten. Ten aanzien van de informatie die de behandelende artsen aan Centraal Beheer hebben gezonden, geldt dat het niet aannemelijk is dat deze artsen hun originele dossier aan Centraal Beheer hebben gezonden. Aangenomen moet worden dat zij Centraal Beheer afschriften hebben gestuurd van de stukken die zich in hun dossiers bevinden. Anderzijds komt het aannemelijk voor dat niet-behandelend artsen aan wie gevraagd is te rapporteren over de gezondheidstoestand van verzoekster een origineel rapport aan Centraal Beheer hebben gezonden.

Maar wat hier ook van zij, uit de Wbp blijkt niet dat Centraal Beheer gehouden is originele stukken in het medisch dossier te doen bewaren. Waar zij slechts kopieën heeft ontvangen, kan zij slechts kopieën in het dossier voegen. Uit het enkele feit dat het dossier dat verzoekster bij Y. heeft laten inzien kopieën van stukken bevat, kan dan ook niet zonder meer geconcludeerd worden dat dit niet het medisch dossier van verzoekster is.

5.22 Uit hetgeen hiervoor is overwogen volgt dat Centraal Beheer verzoekster geen volledig overzicht heeft verstrekt van de verwerken van de persoonsgegevens van verzoekster.

Misbruik van recht?

5.23 Ten aanzien van de stelling van Centraal Beheer dat verzoekster misbruik van recht maakt door van haar te verlangen dat zij opgave doet van

elke verwerking van verzoekster betreffende persoonsgegevens en bijzondere persoonsgegevens door primair een lijst te verstrekken van alle informatiedragers (brieven, rapporten, overzichten, notities, deskundigenberichten, telefoonnotities, e-mailberichten enzovoorts, ongeacht of deze in papieren of in andere vorm beschikbaar zijn) en voorts om aan verzoekster kopieën, afschriften of uittreksels hiervan te verstrekken van daartoe door verzoekster uit de bedoelde lijst geselecteerde informatiedragers is het volgende van belang.

Het inzagerecht dat artikel 35 van de Wbp verschaft, is bedoeld om de betrokkene in staat te stellen na te gaan of bij de opslag en verwerking van haar persoonsgegevens haar recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer gewaarborgd wordt. Niet elke verwerking van persoonsgegevens vormt een inbreuk op de persoonlijke levenssfeer. Of dit het geval is, is afhankelijk van de aard van de gegevens en de wijze waarop deze worden gebruikt. Met name de verwerking van gevoelige gegevens, zoals medische gegevens, zal snel de persoonlijke levenssfeer raken. De Wbp geeft de betrokkene aanspraak met betrekking tot verwerking van haar betreffende persoonsgegevens, ongeacht de vraag of er sprake is van een inbreuk op de persoonlijke levenssfeer. Is er sprake van een beroep op inzage in een medisch dossier dan zal daarom niet snel geoordeeld worden dat er sprake is van misbruik van recht.

5.24 Centraal Beheer heeft aangevoerd dat verzoekster haar recht misbruikt, omdat haar inzageverzoek niet anders bedoeld is dan om Centraal Beheer te schaden en om verzoeksters procespositie te verbeteren ten nadele van Centraal Beheer.

Niet alleen heeft verzoekster gemotiveerd weersproken dat zij slechts om haar procespositie jegens (de verzekerde van) Centraal Beheer te verbeteren, het verzoek om inzage heeft gedaan, maar ook al zou slechts de wens om haar procespositie te verbeteren aan haar verzoek ten grondslag liggen, dan kan nog niet gezegd worden dat zij misbruik van recht maakt. De enkele omstandigheid dat verzoekster met de eenmaal verkregen gegevens vervolgens tevens een ander doel zou kunnen dienen, bijvoorbeeld door deze te gebruiken in de procedure tegen (de verzekerde van) Centraal Beheer, is daartoe ontoereikend.

Het beroep op artikel 43 sub e Wbp

5.25 Artikel 43 sub e Wbp bepaalt dat de verantwoordelijke het bepaalde in artikel 35 Wbp buiten toepassing kan laten voor zover dit noodzakelijk is in het belang van de bescherming van betrokkene of van de rechten en vrijheden van anderen.

Het beroep dat Centraal Beheer heeft gedaan op dit artikel ten aanzien van de interne notities van de leden van de Functionele eenheid behoeft geen bespreking, gelet op het oordeel dat deze interne notities geen onderdeel uitmaken van het medisch dossier. Dat geldt ook voor de correspondentie tussen Centraal Beheer en haar eigen advocaat, met uitzondering van de aanbiedingsbrieven waarbij Centraal Beheer deze advocaat persoonsgegevens van verzoekster heeft verschaft.

Ten aanzien van deze aanbiedingsbrieven en de aanbiedingsbrieven die Centraal Beheer mogelijk anderszins aan anderen heeft gestuurd, is gesteld noch gebleken dat het in het belang van de bescherming van verzoekster noodzakelijk is dat haar de inzage in de betreffende aanbiedingsbrieven wordt ontzegd. Centraal Beheer heeft onvoldoende gesteld om tot het oordeel te kunnen komen dat het in het belang van de bescherming van de rechten en plichten van Centraal Beheer of van de geadresseerden van die brieven is dat een uitzondering wordt gemaakt op het inzagerecht van verzoekster.

Het beroep op het bepaalde in artikel 43 sub e Wbp treft daarom geen doel.

5.26 Het verzoek van verzoekster om Centraal Beheer te bevelen alsnog te voldoen aan het verzoek ex artikel 35 lid 2 Wbp zal als na te noemen worden toegewezen. Centraal Beheer heeft wel aangevoerd dat er geen plaats is voor het opleggen van dwangsommen, maar dit niet nader onderbouwd, zodat aan deze stelling voorbijgegaan wordt.

De conclusie dat Centraal Beheer in gebreke is geweest met het verstrekken aan verzoekster van een volledig overzicht van de verwerking van haar persoonsgegevens, is aanleiding een dwangsom te verbinden aan het bevel aan Centraal Beheer alsnog te voldoen aan het verzoek van verzoekster. Wel zal de dwangsom gematigd en aan een maximum gebonden worden. Het bedrag van zowel de dwangsom als het maximum staat in een redelijke verhouding tot de zwaarte van het geschonden belang en de beoogde prikkelende werking van de dwangsomoplegging.

De vordering tot vergoeding van materiële en immateriële schade en de vorderingen onder 3 van het verzoekschrift

5.27 Artikel 46 van de Wbp bepaalt dat in het geval een beslissing als bedoeld in artikel 45 is genomen door een ander dan een bestuursorgaan, de belanghebbende zich tot de rechtbank kan wenden met het schriftelijke verzoek, de verantwoordelijke te bevelen alsnog een verzoek als bedoeld in de artikelen 30, derde lid, 35, 36 of 38 tweede lid, toe of af te wijzen dan wel een verzet als bedoeld in de artikelen 40 of 41 niet te honoreren.

Artikel 49 bepaalt dat – kort gezegd – indien iemand schade lijdt doordat ten opzichte van hem in strijd wordt gehandeld met de bij of krachtens deze wet gegeven voorschriften hij aanspraak kan maken op schadevergoeding.

Nu artikel 46 Wbp niet verwijst naar het bepaalde in artikel 49 Wbp dient de vordering tot schadevergoeding bij dagvaarding aanhangig gemaakt te worden.

Ook de vorderingen als weergegeven onder 3.1.3 van haar verzoekschrift vallen niet onder het bereik van artikel 46 Wbp en dienen daarom bij dagvaarding aanhangig gemaakt worden.

Eerst nadat verzoekster inzage in haar dossier heeft gehad, kan worden vastgesteld of Centraal Beheer zodanig ten opzichte van verzoekster in strijd heeft gehandeld met de bij of krachtens de Wbp gegeven voorschriften, dat verzoekster aanspraak kan maken op schadevergoeding. Dat geldt ook voor de vorderingen onder 3.1.3. Centraal Beheer heeft immers gemotiveerd de stelling van verzoekster weersproken dat zij persoonsgegevens heeft doorgegeven aan steeds weer andere artsen, schaderegelaars en arbeidsdeskundigen, het SLAZ en aan een onbekend aantal advocaten van het kantoor DLA Piper.

In de omstandigheid dat eerst na de door verzoekster verlangde inzage de vorderingen onder 3.1.2 en 3.1.3 van het verzoekschrift ter beoordeling voor kunnen liggen, ziet de rechtbank aanleiding in de onderhavige zaak geen gebruik te maken van de wisselbepaling van artikel 69 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Verzoekster zal daarom niet-ontvankelijk verklaard worden voor wat betreft de onderdelen 3.1.2 en 3.1.3 van haar verzoek. Het staat haar uiteraard vrij deze vorderingen alsnog bij dagvaarding in te stellen.

5.28 Centraal Beheer geldt in deze procedure als de overwegend in het ongelijk gestelde partij en zal

daarom veroordeeld worden in de kosten van deze procedure. De tot aan deze uitspraak aan de zijde van verzoekster gevallen kosten worden begroot op € 904 (2 punten x factor 1 x € 452).

5.29 Centraal Beheer heeft verweer gevoerd tegen het verzoek van verzoekster om deze beschikking uitvoerbaar te verklaren en heeft daartoe het volgende aangevoerd. De onderhavige zaak is voor haar bedrijfsvoering van groot belang. Zij is reeds nu voornemens van een voor haar ongunstige beslissing in hoger beroep te komen. Een mogelijke uitvoerbaarverklaring bij voorraad zal verstrekken de gevolgen hebben. Inzage in het dossier kan niet meer ongedaan gemaakt worden. Inzage in bijvoorbeeld interne notities en correspondentie met haar advocaat kan haar procespositie onomkeerbaar schaden.

Het is voorstelbaar dat toewijzing van het door verzoekster verzochte een hausse aan inzageverzoeken tweeweg zal brengen bij verzekeringsmaatschappijen en andere partijen die verwickeld zijn in een juridische procedure.

5.30 Het inzagerecht van verzoekster strekt zich niet uit tot de interne notities en de correspondentie tussen Centraal Beheer en haar advocaat, met uitzondering van de aanbestedingsbrief/brieven aan deze advocaat, zodat aan de daaraan gerelateerde bezwaren van Centraal Beheer tegen de uitvoerbaarverklaring bij voorraad van de beschikking voorbij gegaan kan worden. Zou al de uitkomst van deze procedure voor anderen aanleiding zijn om inzage in hun dossier te verzoeken, dan valt niet in te zien hoe dat kan worden voorkomen door deze beschikking niet uitvoerbaar bij voorraad te verklaren. Uitvoerbaarverklaring bij voorraad van de beschikking belet Centraal Beheer niet om hoger beroep tegen deze beschikking in te stellen. Wordt Centraal Beheer in hoger beroep in het gelijk gesteld, dan kan zij met die uitspraak eventueel de door haar verwachte hausse aan inzageverzoeken pareren.

Ten slotte moet geoordeeld worden dat het belang van verzoekster bij het uitvoerbaar bij voorraad verklaren van deze beschikking, mede gelet op de duur van het geschil tussen partijen en de aard van de voorziening, voorrang heeft boven het belang van Centraal Beheer bij de weigering van een dergelijke verklaring.

6 DE BESLISSING

De rechtbank,

6.1 beveelt Centraal Beheer alsnog te voldoen aan het verzoek ex artikel 35 lid 2 Wbp van verzoekster, in die zin dat zij opgave doet van elke verwerking van verzoekster betreffende persoonsgegevens door primair een lijst te verstrekken van alle informatiedragers en voorts aan verzoekster kopieën, afschriften of uittreksels te verstrekken van daartoe door verzoekster uit de bedoelde lijst geselecteerde informatiedragers, met dien verstande dat Centraal Beheer verzoekster geen inzage behoeft te verschaffen in de werkaantekeningen van de medisch adviseur(s) van Centraal Beheer, in de interne notities die persoonlijke gedachten van leden van de Functionele eenheid bevatten en uitsluitend bedoeld zijn voor intern overleg en beraad en in de correspondentie tussen Centraal Beheer en haar advocaat, met uitzondering van de aanbestedingsbrief/brieven waarin Centraal Beheer aan deze advocaat persoonsgegevens van verzoekster heeft verstrekt;

6.2 veroordeelt Centraal Beheer tot betaling van een dwangsom van € 100 per dag of gedeelte van een dag dat zij na de zevende dag na betekening van deze beschikking in gebreke blijft met de verstrekking van deze opgave en/of met het verstrekken van de door verzoekster gevraagde kopieën, afschriften of uittreksels, zulks tot een maximum van € 5.000;

6.3 veroordeelt Centraal Beheer in de kosten van deze procedure, tot aan deze uitspraak aan de zijde van verzoekster gevallen en begroot op € 904 aan salaris gemachtigde;

6.4 verklaart deze beschikking tot zover uitvoerbaar bij voorraad;

6.5 verklaart verzoekster niet-ontvankelijk in de onder 3.1.2 en 3.1.3 weergegeven onderdelen van haar verzoekschrift.

2010/14 Medische fout; verzoek tot inzage ex artikel 35 Wbp in door aansprakelijkheidsverzekeraar verwerkte persoonsgegevens; inzage-recht beperkt zich niet tot gegevens betreffende de gezondheid, maar ziet op iedere verwerking van persoonsgegevens; misbruik van recht; artikel 43 sub e Wbp

Voorzieningenrechter Rechtbank Zutphen (mr. S.A.M. Vrendenbarg-Elsbeek) d.d. 29 januari 2010 (m.nt. mr. A. Wilken).

Nadat de beschikking van de Rechtbank Zutphen aan Centraal Beheer was betekend, heeft mevrouw A. Centraal Beheer verzocht haar een lijst te verstrekken met opgave van elke verwerking van haar persoonsgegevens en daarop aan te geven ten aanzien van welke documenten een beroep werd gedaan op een van de door de rechtbank geformuleerde uitzonderingen. Hierop heeft Centraal Beheer de rechtbank verzocht haar beschikking van 8 oktober 2009 aan te vullen c.q. te verbeteren in die zin dat duidelijk zou worden dat Centraal Beheer uitsluitend opgave zou hoeven te doen van de verwerkte persoonsgegevens in het medisch dossier van mevrouw A. De rechtbank heeft dit verzoek afgewezen. Centraal Beheer bleef echter in gebreke en mevrouw A. heeft vervolgens een kort geding aanhangig gemaakt waarin zij gevorderd heeft aan de nakoming van de veroordeling in de beschikking van 8 oktober 2009 een dwangsom van € 10.000 te verbinden per dag dat Centraal Beheer in gebreke zou blijven aan deze veroordeling te voldoen. De voorzieningenrechter heeft deze vordering in een ongepubliceerd vonnis van 24 december 2009 toegewezen en aan de eventueel te verbeuren dwangsommen een maximum van € 500.000 gesteld.

Centraal Beheer heeft mevrouw A. vervolgens opgave gedaan van 668 documenten waarin haar persoonsgegevens zijn verwerkt. Verder heeft Centraal Beheer aangegeven dat het inzage-recht van mevrouw A. zich zou beperken tot 13 van de op deze lijsten vermelde stukken, aangezien de overige stukken volgens Centraal Beheer onder de door de rechtbank geformuleerde uitzonderingen vallen. Toen mevrouw A. volgens Centraal Beheer niet snel genoeg bevestigde dat Centraal Beheer hiermee aan de beschikking van de Rechtbank Zutphen van 8 oktober 2009 had voldaan en Centraal Beheer dus geen dwangsommen zou verbeuren, is Centraal Beheer het onderhavige executiegeschil gestart. In dit executiegeschil

vordert zij – kort gezegd – dat mevrouw A. de bevoegdheid tot tenuitvoerlegging van het (ongepubliceerde) vonnis van 24 december 2009 zal worden ontzegd met bepaling dat Centraal Beheer naar het oordeel van de voorzieningenrechter aan dit vonnis heeft voldaan c.q. de executie van dit vonnis zal worden gestaakt totdat door het Gerechtshof Arnhem in het door Centraal Beheer ingestelde hoger beroep tegen de beschikking van 8 oktober 2009 is beslist.

De voorzieningenrechter stelt echter vast dat op de door Centraal Beheer opgestelde lijst met 668 documenten in ieder geval een aantal documenten ontbreken. Centraal Beheer dient opgave te doen van elke verwerking van persoonsgegevens van mevrouw A. en de door de rechtbank gemaakte uitzonderingen hebben uitsluitend betrekking op het verschaffen van kopieën, afschriften of uittreksels van die stukken. Daarnaast beroept Centraal Beheer zich ten aanzien van een aantal documenten ten onrechte op de door de rechtbank geformuleerde uitzonderingen. De voorzieningenrechter oordeelt derhalve dat Centraal Beheer niet aan de veroordelingen in de beschikking en het kort geding vonnis heeft voldaan.

Verder verwerpt de voorzieningenrechter ook de stelling van Centraal Beheer dat het inzageverzoek van mevrouw A. en de beschikking van de rechtbank slechts betrekking zouden hebben op haar medisch dossier. Het inzage-recht op grond van artikel 35 Wbp heeft niet uitsluitend betrekking op gegevens in iemands medische dossier, maar betreft iedere verwerking van persoonsgegevens (zowel gewone als bijzondere) van mevrouw A. door Centraal Beheer.

Tot slot verwerpt de voorzieningenrechter, evenals de rechtbank in haar eerdere beschikking, het beroep van Centraal Beheer op de beginselen van 'fair trial' en 'equality of arms' en de uitzondering op het inzage-recht in artikel 43 onder e Wbp.

De voorzieningenrechter overweegt (post alia, red.):
(...)

2 DE FEITEN

2.1 Op 25 september 1989 heeft gedaagde een medische ingreep ondergaan in het Sint Lucas Andreas Ziekenhuis te Amsterdam, hierna: het SLAZ. De ingreep werd verricht door [naam arts], hierna: de arts.

2.2 Gedaagde stelt zich op het standpunt dat de arts ten opzichte van haar een medische fout heeft gemaakt waardoor zij onder meer arbeidsongeschikt

is geraakt. Gedaagde heeft de arts aansprakelijk gesteld voor de door haar ten gevolge van deze fout geleden schade en nog te lijden schade.

2.3 De arts is als arts (mede-)verzekerde onder de aansprakelijkheidsverzekering die het SLAZ destijds bij Centraal Beheer heeft afgesloten.

2.4 Gedaagde heeft de arts gedagvaard voor de Rechtbank te Amsterdam. De arts heeft in deze procedure verweer gevoerd en op 17 januari 2007 is vonnis gewezen. gedaagde heeft tegen dit vonnis appel aangetekend, omdat zij het onder meer niet eens is met het oordeel van de rechtbank over haar hypothetisch inkomen zonder medische fout. In de procedure in hoger beroep is nog niet beslist.

2.5 Gedaagde heeft Centraal Beheer bij brief van 17 februari 2009 verzocht en zonodig gesommeerd haar op de voet van artikel 35 Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) een volledig overzicht te sturen van de haar betreffende persoonsgegevens, in begrijpelijke vorm, een omschrijving van het doel of de doeleinden van de verwerking, de categorieën van gegevens waarop de verwerking betrekking heeft en de ontvangers of categorieën van ontvangers, alsmede de beschikbare informatie over de herkomst van de gegevens.

2.6 Bij brief van 24 maart 2009 heeft gedaagde Centraal Beheer meegedeeld dat de door Centraal Beheer op 16 maart 2009 verstrekte opgave te globaal en incompleet is en niet voldoet aan de eiser van artikel 35 lid 2 Wbp en dat zij inzage wenst van haar volledige medisch dossier, overeenkomstig artikel 6.1.1. van de Gedragscode Verwerking Persoonsgegevens Financiële Instellingen (hierna ook: de Gedragscode).

2.7 Nadat de echtgenoot en tevens gemachtigde van gedaagde op 8 april 2009 op het kantoor van de door Centraal Beheer aangestelde medisch adviseur J.M.W.N. Derks het zich daar bevindende medisch dossier over gedaagde heeft ingezien, heeft gedaagde zich op het standpunt gesteld dat dit dossier verre van compleet is.

2.8 Bij op 16 april 2009 bij de griffie van deze rechtbank binnengekomen verzoekschrift heeft gedaagde de rechtbank verzocht Centraal Beheer onder meer te bevelen alsnog te voldoen aan het verzoek ex artikel 35 lid 2 Wbp, in die zin dat Centraal Beheer opgave doet van elke verwerking van haar betreffende persoonsgegevens en bijzondere persoonsgegevens door primair een lijst te verstrekken van alle informatiedragers (brieven, rapporten, over-

zichten, notities, deskundigenberichten, telefoonnotities, e-mailberichten enzovoorts, ongeacht of deze in papieren of in andere vorm beschikbaar zijn) en voorts om aan gedaagde kopieën, afschriften of uittreksels hiervan te verstrekken van daartoe door gedaagde uit de bedoelde lijst geselecteerde informatiedragers, een ander op verbeurte van een dwangsom van € 10.000 per dag.

2.9 Bij beschikking van 8 oktober 2009 (productie 10 van Centraal Beheer) heeft de rechtbank Centraal Beheer bevolen alsnog te voldoen aan het verzoek ex artikel 35 lid 2 Wbp van gedaagde, in die zin dat zij opgave doet van elke verwerking van gedaagde betreffende persoonsgegevens door primair een lijst te verstrekken van alle informatiedragers en voorts aan gedaagde kopieën, afschriften of uittreksels te verstrekken van daartoe door gedaagde uit de bedoelde lijst geselecteerde informatiedragers, met dien verstande dat Centraal Beheer gedaagde geen inzage behoeft te verschaffen in de werkaantekeningen van de medisch adviseur(s) van Centraal Beheer, in de interne notities die persoonlijke gedachten van leden van de Functionele eenheid bevatten en uitsluitend bedoeld zijn voor intern overleg en beraad en in de correspondentie tussen Centraal Beheer en haar advocaat, met uitzondering van de aanbiedingsbrief/brieven waarin Centraal Beheer aan deze advocaat persoonsgegevens van gedaagde heeft verstrekt. Aan dit bevel heeft de rechtbank een dwangsom verbonden van € 100 voor iedere dag dat zij na de zevende dag na betekening van deze beschikking in gebreke blijft met de verstrekking van deze opgave en/of het verstrekken van de door gedaagde gevraagde kopieën, afschriften of uittreksels, zulks tot een maximum van € 5.000.

2.10 Nadat deze beschikking op 14 oktober 2009 aan Centraal Beheer was betekend, is namens gedaagde aan Centraal Beheer verzocht haar een lijst met opgave van elke verwerking van persoonsgegevens van gedaagde te verstrekken en daarop aan te geven ten aanzien van welke brieven aan de advocaat van Centraal Beheer een beroep wordt gedaan op de door de rechtbank toegestane uitzondering. Voorts is op voorhand verzocht om kopieën, afschriften of uittreksels van alle brieven, rapporten, overzichten, notities, deskundigenberichten, telefoonnotities, e-mailberichten enzovoorts, ongeacht of deze in

papieren of in andere vorm beschikbaar zijn, die zijn gericht aan of ontvangen van andere advocaten dan de advocaten van Centraal Beheer.

2.11 Centraal Beheer heeft bij brief van 21 oktober 2009 de rechtbank verzocht de beschikking aan te vullen c.q. te verbeteren in die zin dat duidelijk wordt gemaakt dat zij uitsluitend opgave dient te doen van de verwerkte persoonsgegevens die zich bevinden in het medische dossier van gedaagde. De rechtbank heeft bij brief van 9 november 2009 Centraal Beheer meegedeeld geen reden voor verbetering of aanvulling van de beschikking te zien.

2.12 Nadat Centraal Beheer bij brief van 12 november 2009 gedaagde heeft laten weten dat zij niet zal voldoen aan de beschikking van de rechtbank omdat partijen het volgens Centraal Beheer niet op voorhand eens zijn over de uitleg en reikwijdte van de beschikking, heeft gedaagde een kort geding bij de voorzieningenrechter te Zutphen aangevraagd, waarbij zij primair gevorderd heeft aan de nakoming van de veroordeling zoals deze blijkt uit de beschikking van 8 oktober 2009 een dwangsom te verbinden van € 10.000 per dag of gedeelte van een dag gedurende welke Centraal Beheer in gebreke blijft aan de veroordeling te voldoen. In reconventie heeft Centraal Beheer in die procedure – kort gezegd – gevorderd dat de tenuitvoerlegging van de beschikking van 8 oktober 2009 geschorst wordt totdat het gerechtshof te Arnhem heeft beslist op het incidentele verzoek tot schorsing dat Centraal Beheer in hoger beroep zal indienen.

2.13 De voorzieningenrechter heeft in voormeld kort geding bij uitvoerbaar bij voorraad verklaard vonnis van 24 december 2009 (productie 2 van Centraal Beheer) de primaire vordering van gedaagde toegewezen en aan de eventueel te verbeuren dwangsommen een maximum van € 500.000 gesteld. De reconventionele vordering van Centraal Beheer is afgewezen. Dit kort gedingvonnis is diezelfde dag nog aan Centraal Beheer betekend. (productie 3 van Centraal Beheer)

2.14 Bij e-mail van 29 december 2009 (productie 4 van Centraal Beheer) heeft de gemachtigde van gedaagde aan mr. Den Hartog geschreven:

“(…) Vanzelfsprekend kan uw cliënte erop rekenen dat wij er dezerzijds alles aan zullen doen om te helpen bewerkstelligen dat tijdig aan het rechterlijk bevel kan worden voldaan. Wellicht kunt u mij mededelen wanneer de lijst van alle informatiedra-

gers door mij ontvangen zal zijn, zodat uw cliënte – opdat deze met de verstrekking daarvan niet in tijd-nood komt – tijdig opgave kunnen doen van de stukken waarvan wij kopieën, afschriften of uittreksels wensen te ontvangen. (…)”

2.15 Bij e-mail van 4 januari 2010 (productie 5 van Centraal Beheer) heeft mr. Den Hartog daarop geantwoord:

“(…) Naar aanleiding van uw email van 29 december jl. bericht ik u dat Centraal Beheer in staat is de lijst met documenten uiterlijk 7 januari 2010 aan u te leveren. Op die lijst zal per document worden aangegeven welke documenten vallen onder de uitzonderingen genoemd onder 6.1 van de beschikking van 8 oktober 2009. Tegelijkertijd ontvangt u een afschrift van de documenten die niet onder deze uitzonderingen vallen. Centraal Beheer is van mening dat zij hiermee voldoet aan de beschikking van 8 oktober 2009 en dat zij door deze handelwijze redelijkerwijs geen dwangsommen kan verbeuren. (…)”

2.16 De gemachtigde van gedaagde heeft hierop bij e-mail van 5 januari 2010 (productie 12 van Centraal Beheer) als volgt gereageerd:

“(…) ik neem kennis van uw mededeling dat uw cliënte verwacht uiterlijk 7 januari 2010 aan haar inzageverplichting te voldoen door een volledige lijst van alle verwerkingen ter beschikking te stellen en tegelijkertijd een kopie, afschrift of uittreksel van alle informatiedragers die niet onder de door de rechtbank in rechtsoverweging 6.1 van de beschikking geformuleerde uitzonderingen vallen. (…)

Vanzelfsprekend kan ik niet op voorhand beoordelen of al dan niet dwangsommen verbeurd zullen worden. Mijn echtgenote heeft recht op inzage; de constatering dat haar privacy meermalen ernstig is geschonden maakt eens te meer dat zij de juistheid en rechtmatigheid van de verwerking van haar gegevens wenst te controleren en waar nodig wenst te corrigeren.

U deelt mee dat uw cliënte door de wijze waarop zij aan haar verplichtingen voldoet verwacht ‘redelijkerwijze’ geen dwangsommen te verbeuren. Gezien de standpunten die uw cliënte met betrekking tot haar inzageverplichting, ook na de beschikking van 8 oktober 2009, heeft ingenomen ben ik daar niet gerust op. Tot nu toe heeft uw cliënte (ook na het rechterlijk bevel) zich immers op standpunt gesteld dat er in feite geen recht op inzage is, danwel dat dit

recht zodanig zou kunnen worden uitgehold dat van verwezenlijking van het bovengenoemde fundamentele recht in feite geen sprake meer is.

Ik herhaal nog maar eens dat we steeds tot overleg voorafgaande aan de verstrekking van de stukken bereid zijn, opdat de kans op conflicten wordt gereduceerd. Nu uw cliënte daar kennelijk wederom niet voor kiest laat zij ons geen keuze dan af te wachten tot na de verstrekking van de gegevens. Het inzage-recht heeft in beginsel betrekking op elke verwerking (...), de door de rechtbank toegelaten uitzonderingen (...) kunnen daarom niet extensief worden geïnterpreteerd. (...)

Het inzage-recht heeft betrekking op het volledige dossier, het medisch dossier en eventuele andere sub-dossiers inbegrepen, over de periode vanaf 1994 tot heden. (...)

2.17 Bij e-mail van 7 januari 2010, verzonden om 14.55 uur, (productie 6 van Centraal Beheer) heeft mr. Den Hartog aan de gemachtigde van gedaagde geschreven:

“(...) Conform het bepaalde in het vonnis van de Rechtbank Zutphen d.d. 24 december 2009 stuur ik u bijgaand een vijftal lijsten van alle informatiedragers uit de dossiers van Centraal Beheer, Raasveld, Vedula en NRL. Onder protest van gehoudenheid daartoe verstrekt Centraal Beheer daarbij tevens een aantal kopieën van brieven waartoe zij op grond van de beslissing van de rechtbank op 8 oktober 2009 in r.o. 6.1. gehouden zou zijn. (...)

De stukken zal ik u tevens per koerier doen toekomen.

Centraal Beheer meent aldus te handelen overeenkomstig het in r.o. 6.1. bepaalde in de beschikking van de Rechtbank Zutphen van 8 oktober 2009. Graag verneem ik morgen, 8 januari 2010 vóór 13.00 uur, met een enkel bericht van u dat u voorgaande mening met Centraal Beheer deelt. Mocht ik niet op 8 januari 2010 van u hebben vernomen, dan gaat Centraal Beheer ervan uit dat gedaagde zich niet met de door haar gedane opgave kunt verenigen en dat gedaagde aanspraak maakt op verbeurde dwangsommen en tot executie van het kort geding vonnis zal overgaan.

In dat geval zal Centraal Beheer opnieuw een executiegeschil aanhangig maken bij de Voorzieningen-rechter van de Rechtbank te Zutphen en op de kortst mogelijke termijn een dag voor de zitting vragen.

Ook zal zij spoedappèl instellen tegen het vonnis van de Voorzieningenrechter van de Rechtbank Zutphen van 24 december jl. (...).

2.18 Bij e-mail van 8 januari 2010, verzonden om 11.37 uur, (productie 7 van Centraal Beheer) heeft de gemachtigde van gedaagde mr. Den Hartog bericht:

“(...) u deelt mij mede dat u mij stukken per koerier deed toekomen. Die stukken heb ik nog niet ontvangen. (...)

Bij de mij gemailede stukken heb ik geen toelichting aangetroffen op de bij de selectie kennelijk gemaakte keuze. (...)

Ik stel u het volgende tijdschema voor:

1. Voor de vergelijking van de door uw cliënte gezonden stukken met stukken in mijn dossier zal ik enkele dagen nodig hebben. (...)

2. (...)

3. (...)

4 ik zeg u toe dat ik in de loop van volgende week ons antwoord op uw vraag zal zenden. (...)

2.19 Bij e-mail van 8 januari 2010, verzonden om 13.09 uur, (productie 8 van Centraal Beheer) heeft mr. Wefers Bettink aan de gemachtigde van gedaagde meegedeeld:

“(...) De deadline van vandaag 13.00 uur is ingegeven door de termijn die de Voorzieningenrechter heeft gesteld en die inhoudt dat Centraal Beheer vanaf heden in beginsel dwangsommen kan verbeuren.

Centraal Beheer is alleen bereid het aanspannen van een executiegeschil uit te stellen, indien uw echtgenote geen aanspraak maakt op dwangsommen in de tussenliggende periode en op voorhand toezegt vrijwillig te verschijnen indien het toch tot een executie kort geding komt. (...)

2.20 Bij e-mail van 8 januari 2009, verzonden om 19.31 uur, (productie 9 van Centraal Beheer) heeft de gemachtigde van gedaagde aan mr. Den Hartog geschreven:

“(...) Voor de goede orde bevestig ik u dat de koerier uw zending aan het einde van de middag heeft bezorgd. (...)

Ik heb de lijsten globaal bekeken. Het eerste wat opvalt is, dat u vrijwel alle stukken onderbrengt in de uitzonderingscategorie. (...)

Het tweede dat opvalt, is dat de stukken niet in chronologische volgorde op de lijsten zijn vermeld. Dat is erg rommelig en maakt het erg lastig om de lijsten en ons dossier naast elkaar te leggen. Ik heb de

indruk dat de lijst in Excel is aangemaakt, waardoorerschikking in chronologische vorm wellicht erg eenvoudig is. Kunt u regelen dat ik zo snel mogelijk een chronologisch gerangschikte lijst krijg? Ik kan dan sneller reageren dan wanneer ik de lijst eerst zelf nog moet aanpassen.

Mr. Wefers Bettink reageerde vanmiddag tijdens uw afwezigheid afwijzend op het door mij voorgestelde tijdschema. Zijn mail zag ik eerst nadat de door hem gestelde, ook wel erg krappe, termijn al was verstreken. De gegeven reactie biedt mij geen basis voor een andere beoordeling dan ik u vanmorgen mededeelde: het is mij onmogelijk binnen enkele uren te reageren op de (door ons niet voorziene) wijze waarop uw cliënte stelt aan haar inzageverplichting te hebben voldaan. Het antwoord op mijn vanmorgen gestelde vraag naar de motivering van de gemaakte keuzen zal ik kennelijk moeten vinden in het zeer omvangrijke beroepsschrift; ook de bestudering daarvan vergt tijd. (...)”

2.21 Centraal Beheer heeft gedaagde vijf lijsten gezonden van de stukken die zij heeft aangetroffen in de over gedaagde aangelegde dossiers, te weten een lijst Veduma (niet-medische informatie), een lijst Veduma (medische informatie), een lijst NRL, een lijst Raasveld en een lijst Centraal Beheer. Volgens Centraal Beheer is het inzagerecht van gedaagde beperkt tot 13 van de 668 op deze lijsten vermelde stukken en vallen alle overige stukken onder de door de rechtbank in de beschikking van 8 oktober 2009 geformuleerde uitzonderingen op het inzagerecht. Deze 13 stukken heeft zij met de lijsten aan gedaagde gestuurd.

3 HET GESCHIL

3.1 Centraal Beheer vordert dat de voorzieningenrechter bij vonnis, uitvoerbaar bevoorraad, primair gedaagde de bevoegdheid tot tenuitvoerlegging van het vonnis van 24 december 2009 zal ontzeggen, met bepaling dat Centraal Beheer aan het vonnis naar haar voorlopig oordeel heeft voldaan, althans subsidiair gedaagde met ingang van de datum van dit vonnis zal gebieden de executie te staken en gestaakt houden, dan wel de uitvoerbaarheid bij voorraad zal schorsen, een en ander totdat in het door Centraal Beheer ingestelde hoger beroep door het Gerechtshof Arnhem eindarrest zal zijn gewezen, althans tot-

dat het Gerechtshof Arnhem definitief heeft beslist op de door Centraal Beheer ingestelde incidentele vordering als bedoeld in artikel 360 lid 2 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv), dit op straffe van verbeurte van een dwangsom van € 10.000 per dag, met een maximum van € 500.000 en veroordeling van gedaagde in de kosten van dit geding.

3.2 Gedaagde voert verweer. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4 DE BEOORDELING

4.1 In een executiegeschil waarbij het erom gaat of dwangsommen zijn verbeurd omdat een bevel tot nakoming niet of onvoldoende is nageleefd, heeft de voorzieningenrechter niet tot taak de door de bodemrechter besliste rechtsverhouding zelfstandig opnieuw te beoordelen, maar dient hij zich ertoe te beperken de ter uitvoering van het veroordelend vonnis verrichte handelingen te toetsen aan de inhoud van de veroordeling zoals deze door uitleg moet worden vastgesteld. Daarbij dient de rechter doel en strekking van de veroordeling tot richtsnoer te nemen in dier voege dat de veroordeling niet verder strekt dan tot het bereiken van het daarmee beoogde doel.

4.2 Centraal Beheer baseert haar primaire vordering op de stelling dat zij door toezending van een vijftal lijsten met kopieën van een (klein) aantal documenten heeft voldaan aan datgene waartoe zij bij beschikking van 8 oktober 2009 (hierna ook: de beschikking) en nadien in het kort geding vonnis van 24 december 2009 is veroordeeld. Zij stelt zich op het standpunt dat het bevel van de rechtbank uitsluitend betrekking heeft op het medisch dossier van gedaagde, hetgeen gedaagde weersprekt. Dit brengt met zich dat de inhoud van de veroordeling door uitleg moet worden vastgesteld.

4.3 Daarbij is van belang dat de Gedragscode waar de beschikking mede op gebaseerd is de betrokkene in beginsel het recht geeft haar medisch dossier volledig in te zien en daarvan kopieën te ontvangen.

In tegenstelling tot de Gedragscode kent de Wbp het begrip ‘medisch dossier’ niet. Deze wet spreekt slechts over bijzondere persoonsgegevens als het gaat om persoonsgegevens betreffende iemands

gezondheid. Hoewel psychologische gegevens daar niet zonder meer onder vallen, moet het begrip 'gezondheid' ruim worden opgevat; het omvat alle gegevens die de geestelijke of lichamelijke gezondheid van een persoon betreffen.

Het bepaalde in artikel 35 tweede lid Wbp ziet op iedere verwerking van persoonsgegevens en moet aldus worden begrepen dat het verschaffen van alle relevante informatie over de verwerking van die persoonsgegevens zal kunnen en zonodig op aanwijzing van de rechter zal moeten gebeuren door het verstrekken van afschriften, kopieën of uittreksels (HR 29 juni 2007, *LJN AZ4664* en *MvT TK 1997/98*, 25 892, nr. 3, p. 157-158). De Wbp verschaft een betrouwbare derhalve de mogelijkheid aan de verantwoordelijke voor de verwerking van zijn of haar persoonsgegevens te verzoeken om afschriften, kopieën en uittreksels te verstrekken waaruit iedere verwerking van persoonsgegevens – dus niet beperkt tot de gegevens betreffende de gezondheid – blijkt.

4.4 Centraal Beheer stelt wel dat de beschikking uitsluitend ziet op het medisch dossier van gedaagde, maar laat in het midden wat volgens haar tot het medisch dossier van gedaagde behoort. Gelet op de systematiek van de wet moet deze term aldus worden verstaan dat zij slechts betrekking kan hebben op de (verwerking van) persoonsgegevens die de geestelijke of lichamelijke gezondheid van gedaagde betreffen. Gegevens over haar inkomen of loopbaan behoren derhalve niet tot het medische dossier.

4.5 Zou Centraal Beheer gevolgd worden in haar stelling dat de veroordeling in de beschikking alleen betrekking heeft op de stukken die zich in het medisch dossier van gedaagde bevinden, dan geldt het volgende.

Centraal Beheer betoogt in haar als productie 10 in het geding gebrachte beroepschrift en ook in de onderhavige procedure dat als leden van de Functionele eenheid onder meer kunnen worden aangemerkt of daarmee op een lijn gesteld de advocaat van Centraal Beheer, de ingeschakelde deskundigen, Raasveld Expertise B.V. en het Nederlands Rekencentrum Letselschade (NRL), alsmede het SLAZ als verzekeringnemer en de arts als verzekerde.

De term Functionele eenheid is afkomstig uit de Gedragscode en wordt daarin als volgt gedefinieerd:

“De functionele eenheid bestaat uit personen die noodzakelijkerwijs betrokken zijn bij het doel waarvoor de medische gegevens zijn gevraagd c.q. ver-

strekt en die onder verantwoordelijkheid van de medisch adviseur gerechtigd zijn bepaalde gegevens omtrent de gezondheidstoestand te ontvangen.”

Centraal Beheer schrijft zelf in haar toelichting bij een aan gedaagde rond oktober 1994 ter onderteekening gezonden machtiging (productie 7 van de producties bij het kort geding van 11 december 2009, welke producties op uitdrukkelijk verzoek van Centraal Beheer deel zijn gaan uitmaken van het onderhavige dossier):

“(…) Voor de verdere beoordeling en afhandeling van uw schadeclaim is het echter nodig dat ook anderen – niet artsen – kennis hebben van de inhoud van de medische gegevens; dit ter bepaling van aansprakelijkheid en omvang van de door u geleden schade. De medisch adviseur bepaalt welke gegevens voor deze personen van belang zijn.

Deze personen kunnen zijn:

directe medewerkers

schaderegelaars

arbeidsdeskundigen

en soms

juridisch adviseurs

de Commissie van Advies Medisch Aansprakelijkheid (alleen voor claims tegen artsen en/of ziekenhuizen)

Zij vormen met de medisch adviseur bij de behandeling van uw schadeclaim een zogenaamde functionele eenheid (…).”

4.6 Hieruit volgt dat alleen in het geval er sprake is van verwerking van medische persoonsgegevens, de term Functionele eenheid wordt gehanteerd. Uit de stelling van Centraal Beheer dat de advocaat van Centraal Beheer, de ingeschakelde deskundigen, Raasveld, het NRL, het SLAZ en diens advocaten alsmede de arts moeten worden aangemerkt als lid van de Functionele eenheid en dat hun gedachtewisseling voor zover deze op wat voor manier dan ook is vastgelegd een interne notitie als bedoeld in de beschikking is, kan op z'n minst worden afgeleid dat Centraal Beheer ook aan deze personen en/of organisaties medische persoonsgegevens van gedaagde heeft verstrekt en daarover met hen van gedachten heeft gewisseld, hetgeen ook blijkt uit het beroepschrift van Centraal Beheer.

Gedaagde heeft onweersproken verklaard dat zij onder meer de door de rechtbank in de beschikking expliciet als vallend onder haar inzagerecht vermelde aanbestedingsbrieven aan advocaten niet heeft aange-

troffen in de opgave van Centraal Beheer van de inhoud van de dossiers. Voorts is onbetwist gebleven haar stelling dat op de lijsten slechts één machtiging staat vermeld, terwijl gedaagde onweersproken heeft gesteld dat zij vanaf 1994 tot heden meerdere machtigingen heeft afgegeven en de rechtbank heeft geoordeeld dat de machtigingen tot het medisch dossier van gedaagde behoren. Voorts wordt in de lijsten geen melding gemaakt van de verdere correspondentie met het voor het SLAZ optredende advocatenkantoor DLA Piper, met het SLAZ zelf en met de arts, van welke correspondentie Centraal Beheer in de bodemprocedure wel melding maakt.

4.7 Ingevolge het eerste deel van de veroordeling is Centraal Beheer gehouden opgave te doen van elke verwerking van persoonsgegevens van gedaagde. De door de rechtbank gemaakte uitzonderingen hebben uitsluitend betrekking op het verschaffen van kopieën, afschriften of uittreksels van die stukken. Doel en strekking van dat eerste deel van die veroordeling is dat gedaagde in staat gesteld wordt te controleren welke persoonsgegevens Centraal Beheer heeft verzameld en verwerkt (5.9 van de beschikking) en of haar persoonsgegevens door Centraal Beheer dan wel de medisch adviseur van Centraal Beheer op de door de wet en Gedragscode voorgeschreven wijze zijn verwerkt (5.12 van de beschikking).

Dit alles leidt al tot de conclusie dat, zelfs in de beperkte uitleg die Centraal Beheer zelf aan de veroordeling geeft, niet binnen de eerst in de beschikking en daarna in het kort geding vonnis van 24 december gestelde termijnen is voldaan aan de veroordeling om opgave te doen van elke verwerking van gedaagde betreffende persoonsgegevens, nu de door Centraal Beheer verstrekte opgave niet volledig is.

4.8 Het verweer van Centraal Beheer dat zij te weinig tijd heeft gehad om aan die veroordeling te voldoen, kan haar niet baten. Na het wijzen van de beschikking van 8 oktober 2009 moest zij er rekening mee houden dat zij die opgave diende te verstrekken. De beslissing om in plaats van de door de rechtbank bevolen opgave te vervaardigen, haar tijd te besteden aan het formuleren van een betwisting van het recht van gedaagde op een dergelijke opgave moet voor rekening en risico van Centraal Beheer komen. Dat geldt ook voor het feit dat zij het herhaalde aanbod van gedaagde om voorafgaande aan de verstrekking van de stukken overleg te plegen, steeds van de hand heeft gewezen.

4.9 Ook ten aanzien van de veroordeling gedaagde kopieën, afschriften of uittreksels van door haar geselecteerde stukken uit de lijst van informatie-dragers te verschaffen moet vooralsnog geoordeeld worden dat Centraal Beheer niet aan die veroordeling heeft voldaan.

De stelling van Centraal Beheer dat het SLAZ als verzekeringnemer en de arts als verzekerde tot de Functionele eenheid gerekend moeten worden, dan wel daarmee op een lijn staan, is niet te verenigen met de hiervoor geciteerde beschrijvingen van de Functionele eenheid. Dit betekent dat Centraal Beheer ten aanzien van de verwerking van persoonsgegevens van gedaagde door bijvoorbeeld doorzending aan het SLAZ, het voor het SLAZ optredende advocatenkantoor en de arts zich niet kan beroepen op de door de rechtbank bepaalde uitzondering, ook niet als die stukken via de advocaat van Centraal Beheer aan deze personen of organisaties zijn toegezonden. De door Centraal Beheer in het beroepschrift onder 34 en verder vermelde feiten en omstandigheden maken dit niet anders. Zo zij al de doorzending van medische gegevens van gedaagde aan deze personen en organisaties rechtvaardigen, zoals Centraal Beheer in dat beroepschrift aanvoert, dan rechtvaardigen die feiten en omstandigheden nog niet de weigering van Centraal Beheer om gedaagde inzage in te geven in de daarop betrekking hebbende stukken.

Ten aanzien van het advocatenkantoor dat het SLAZ bijstaat kan evenmin een beroep worden gedaan op de uitzondering die de rechtbank maakt voor de correspondentie tussen Centraal Beheer en haar advocaat. Die uitzondering ziet immers uitdrukkelijk alleen op correspondentie tussen Centraal Beheer en haar eigen advocaat.

Uit het beroepschrift blijkt voorts dat het NRL niet door de medisch adviseur van Centraal Beheer, maar door het door Centraal Beheer in de arm genomen schaderegelingsbureau Raasveld Expertise B.V. (Raasveld) is ingeschakeld om scenario's door te rekenen van de mogelijke schade wegens verlies aan arbeidsvermogen van gedaagde. Zowel de aard van de door het NRL te leveren (reken)diensten als het feit dat het NRL niet door de medisch adviseur maar door een derde is ingeschakeld staan eraan in de weg het NRL aan te merken als lid van de Functionele eenheid. Het enkele feit dat het NRL als verwerker van (financiële) persoonsgegevens kan worden aange-

merkt maakt dat niet anders. Ook ten aanzien van de met het NRL gewisselde stukken geldt daarom de uitzondering op het inzage-recht van gedaagde niet.

4.10 Uit de rechtsoverwegingen 5.15 en verder van de beschikking blijkt dat de rechtbank met de door haar gemaakte uitzonderingen op het inzage-recht van gedaagde heeft beoogd te voorkomen dat op onaanvaardbare wijze afbreuk wordt gedaan aan de vertrouwelijke relatie tussen cliënt en advocaat en voorts onder ogen heeft gezien dat notities bedoeld voor intern overleg en beraad in beginsel niet zijn bedoeld deel uit te maken van het schadedossier. Gelet op dit doel van de uitzonderingen moet het ervoor gehouden worden dat de uitzondering niet alleen geldt voor de correspondentie tussen Centraal Beheer en haar advocaat, maar ook voor de interne correspondentie tussen Centraal Beheer en de leden van de Functionele eenheid, onder wie de advocaat van Centraal Beheer, onderling.

Voor zover de stelling van Centraal Beheer dat de ingeschakelde deskundigen ook tot de Functionele eenheid behoren aldus moet worden begrepen dat de door hen uitgebrachte adviezen ook onder de uitzonderingen op het inzage-recht vallen, geldt dat deze uitleg haaks staat op hetgeen de rechtbank onder 5.18 en verder van de beschikking heeft overwogen.

4.11 Centraal Beheer heeft al op voorhand met een beroep op de door de rechtbank gemaakte uitzonderingen geweigerd alle stukken aangaande de verwerking van persoonsgegevens gedaagde betreffende in het geding te brengen die zien op onder meer doorzending van die gegevens naar het SLAZ en haar advocatenkantoor, de arts en het NRL. Zij heeft aan gedaagde alleen afschriften van enkele brieven van Centraal Beheer aan het SLAZ verstrekt, waaruit blijkt dat aan het SLAZ rapporten van prof. Heintz en van dr. Van Hulst over gedaagde zijn toegezonden. De stelling van Centraal Beheer dat zij heeft voldaan aan de veroordelingen in de beschikking moet om die reden al worden verworpen.

Ook haar stelling dat gedaagde eerst moet aangeven van welke stukken zij afschriften wenst te ontvangen, voordat Centraal Beheer dwangsommen kan verbeuren, treft geen doel. Uit de door Centraal Beheer in het geding gebrachte correspondentie blijkt immers dat gedaagde al na het wijzen van de beschikking Centraal Beheer uitdrukkelijk heeft meegedeeld dat zij in ieder geval wenst te beschikken over kopieën, afschriften of uittreksels van alle brie-

ven, rapporten, overzichten, notities, deskundigenberichten, telefoonnotities, e-mailberichten enzovoorts, ongeacht of deze in papieren of in andere vorm beschikbaar zijn, die zijn gericht aan of ontvangen van andere advocaten dan de advocaten van Centraal Beheer.

Onweersproken is dat Centraal Beheer na het wijzen van de beschikking noch na de betekening van het kort geding vonnis van 24 december 2009 gedaagde kopieën, afschriften of uittreksels van die stukken heeft verschaft.

4.12 Nu geoordeeld moet worden dat in het geval de veroordeling uitgelegd wordt zoals Centraal Beheer dat doet, zij niet aan die veroordeling heeft voldaan, komt de grondslag van het primair door Centraal Beheer gevorderde verbod op executie van de beschikking en het kort geding vonnis te ontvallen.

4.13 De stelling van Centraal Beheer dat de veroordeling in de beschikking alleen betrekking heeft op het medisch dossier moet echter gelet op het volgende verworpen worden.

Het verzoek van gedaagde aan Centraal Beheer haar een overzicht te verstrekken van haar persoonsgegevens heeft uitdrukkelijk niet alleen betrekking gehad op haar medisch dossier, maar op alle door Centraal Beheer verwerkte, gedaagde betreffende persoonsgegevens die Centraal Beheer in het kader van de letselschadeprocedure over gedaagde heeft verzameld, zoals blijkt uit de in de beschikking onder 2.8 en 2.10 weergegeven correspondentie. Uit de brief van Centraal Beheer van 16 maart 2009, zoals geciteerd in rechtsoverweging 2.9 van de beschikking blijkt dat Centraal Beheer ook heeft begrepen dat het verzoek zag op het gehele schadedossier van gedaagde. In die brief maakt Centraal Beheer immers onder meer melding van inkomensgegevens en informatie over de werkzaamheden van gedaagde, gegevens die bij uitstek niet tot het medisch dossier van gedaagde behoren.

Gedaagde heeft haar verzoek aan de rechtbank om Centraal Beheer te veroordelen alsnog te voldoen aan haar verzoek ex artikel 35 Wbp ook niet uitsluitend gericht op de gegevens in haar medisch dossier, maar uitdrukkelijk op elke verwerking van haar betreffende persoonsgegevens, zowel gewone als bijzondere, door Centraal Beheer. De rechtsoverwegingen waarin de rechtbank de omvang van het inzage-recht van gedaagde bespreekt, kunnen niet tot het oordeel leiden dat de

rechtbank het verzoek van gedaagde aldus heeft opgevat dat dit uitsluitend betrekking had op haar medische dossier. Onder 5.5. overweegt de rechtbank dat het medisch dossier onderdeel is van het schade-dossier (door Centraal Beheer steeds – zoals zij ter terechtzitting heeft erkend ten onrechte – aangeduid als procesdossier) en onder 5.8. overweegt de rechtbank dat tot het dossier van gedaagde behoren alle door Centraal Beheer verzamelde gegevens over gedaagde en alle stukken waaruit de verwerking van die persoonsgegevens blijkt.

Zou de rechtbank het verzoek van gedaagde aldus hebben opgevat, dat zij slechts inzage in haar medisch dossier verlangde, dan zou niet zijn toegekomen aan de vraag of het inzagerecht van gedaagde ook betrekking heeft op correspondentie tussen Centraal Beheer en haar advocaat. Aannemelijk is immers dat die correspondentie zich niet uitsluitend in het medisch dossier bevindt. Uit het oordeel van de rechtbank dat het inzagerecht van gedaagde behoudens de aanbiedingsbrieven geen betrekking heeft op de correspondentie tussen Centraal Beheer en haar advocaat, blijkt dat de rechtbank onder ogen heeft gezien dat deze correspondentie deel uitmaakt van het schadedossier van gedaagde, waarvan de inhoud in beginsel is onderworpen aan het inzagerecht van gedaagde.

4.14 Uit de verklaring van Centraal Beheer dat zij geen opgave heeft gedaan van haar correspondentie met mr. Beer, de advocaat die gedaagde bijstaat in de letselschadeprocedure, omdat zij veronderstelt dat gedaagde al over die correspondentie beschikt dan wel bij mr. Beer kan opvragen, kan worden afgeleid dat ook Centraal Beheer het verzoek van gedaagde aldus heeft begrepen dat dit betrekking heeft op het gehele schadedossier. Ten aanzien van die correspondentie met mr. Beer is immers evenmin aannemelijk dat deze zich (geheel of gedeeltelijk) alleen in het medisch dossier van gedaagde bevindt.

Het feit dat de rechtbank in de beschikking met name is ingegaan op de vraag wat tot het medisch dossier van gedaagde behoort en wat niet, is inherent aan de bespreking van het verweer van Centraal Beheer dat gedaagde van Centraal Beheer én van de medisch adviseur van Centraal Beheer al een overzicht heeft gekregen van de verwerkte persoonsgegevens en dat het inzagerecht van gedaagde beperkt is tot die al verstrekte gegevens. Dat de discussie tussen partijen zich daarbij met name heeft toegespitst op

het medisch dossier van gedaagde is onvoldoende om tot het oordeel te komen dat de veroordeling uitsluitend ziet op het medisch dossier, mede gelet op het feit dat Centraal Beheer veroordeeld is opgave te doen van elke verwerking van gedaagde betreffende persoonsgegevens. Dit dictum is immers uitdrukkelijk niet beperkt tot alleen de bijzondere persoonsgegevens, de gezondheid van gedaagde betreffend, maar strekt zich uit tot elke verwerking van persoonsgegevens van gedaagde.

4.15 Centraal Beheer heeft aangevoerd dat het inzagerecht van gedaagde gelet op het bepaalde in artikel 36 Wbp ook dient tot correctie, verwijdering of blokkering van de verwerkte gegevens. Omdat het evident is dat gedaagde geen correctie-, verwijderings- of blokkeringsrecht heeft ten aanzien van de stukken die zich in het procesdossier van Centraal Beheer bevinden, vindt de verplichting tot de opgave van verwerkingen van persoonsgegevens op grond van artikel 35 Wbp zijn grens daar waar deze opgave niet het doel van artikel 36 Wbp dient, noch enig ander doel dat door de Wbp wordt beschermd. De beschikking, gelezen in het licht van het doel en de strekking van artikel 35 Wbp, strekt er dus in beginsel alleen toe om gedaagde duidelijkheid te geven wat er is gebeurd met de gegevens die gedaagde ten behoeve van de letselschadeprocedure aan Centraal Beheer heeft verstrekt en de aan het medisch dossier toegevoegde stukken, maar niet meer dan dat, zo heeft Centraal Beheer betoogd.

Zou het al zo zijn dat gedaagde ten aanzien van de stukken in het procesdossier met betrekking tot de letselschadeprocedure geen correctie-, verwijderings- of blokkeringsrecht heeft, die rechten heeft zij ten aanzien van de (overige) stukken in haar schadedossier wel. Maar wat hier ook van zij, met haar stelling dat de verplichting tot de opgave van verwerkingen van persoonsgegevens op grond van artikel 35 Wbp zijn grens vindt daar waar deze opgave niet het doel van artikel 36 Wbp dient, geeft Centraal Beheer een te beperkte uitleg van het doel en de strekking van het in artikel 35 Wbp neergelegde recht op opgave. Zoals hiervoor al is overwogen, is doel en strekking van dat recht onder meer ook dat de betrokkene kan controleren of haar persoonsgegevens op de door wet en Gedragscode voorgeschreven wijze zijn verwerkt (artikel 6 Wbp) en niet verder zijn verwerkt op een wijze die onverenigbaar is met de doeleinden waarvoor zij zijn verkregen (artikel 9).

4.16 Ook het beroep dat Centraal Beheer heeft gedaan op de beginselen van 'fair trial', 'equality of arms', en van de vertrouwelijkheid van correspondentie en beraadslaging kan haar niet baten, nu ook dit beroep lijkt te zijn ingegeven door het feit dat Centraal Beheer het schadedossier met het procesdossier over de letselschadeprocedure verwart. Zoals hiervoor overwogen moet de beschikking aldus worden uitgelegd dat juist de zich in het procesdossier bevindende correspondentie tussen Centraal Beheer en haar advocaat en tussen Centraal Beheer, haar advocaat en de leden van de Functionele eenheid niet onder het inzagerecht van gedaagde vallen.

Centraal Beheer miskent met haar beroep op de 'equality of arms' voorts dat zij van aanvang af een procedurele voorsprong op gedaagde had, doordat zij vrijelijk kon beschikken over de medische rapporten die over gedaagde zijn uitgebracht en dat de Wbp mede beoogt een evenwicht te brengen tussen degene die verantwoordelijk is voor de verwerking van de persoonsgegevens en de betrokkene. Het feit dat Centraal Beheer als rechtspersoon geen beroep kan doen op de Wbp, leidt derhalve niet tot het oordeel dat er sprake is van 'inequality of arms'.

Het beroep op het bepaalde in artikel 843a Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering faalt omdat deze bepaling niet aan het verzoek van gedaagde en aan de beschikking ten grondslag heeft gelegen.

4.17 Zo Centraal Beheer met haar onder 4.15 weergegeven stelling beoogt te betogen dat het recht op opgave slechts betrekking heeft op de door gedaagde aan Centraal Beheer verstrekte medische, inkomens- en loopbaangegevens en de aan het medisch dossier toegevoegde stukken, dan faalt dat betoog. Een dergelijke beperkte uitleg is niet te verenigen met het doel en de strekking van de veroordeling zoals hiervoor beschreven en evenmin met de definitie van het begrip verwerking als gegeven in artikel 1 van de Wbp. Daarin wordt ook het verstrekken door middel van doorzending, verspreiding of enige andere vorm van ter beschikking stellen aangemerkt als verwerking van persoonsgegevens.

4.18 Centraal Beheer heeft voorts aan het door haar gevorderde verbod op tenuitvoerlegging ten grondslag gelegd dat het dictum van de beschikking al tot twee executiegeschillen aanleiding heeft gegeven en dat te verwachten is dat er nog meer executiegeschillen zullen ontstaan. Het enkele feit echter dat Centraal Beheer persisteert bij haar eigen beperkte

uitleg van de beschikking en steeds weer nieuwe executiegeschillen opwerpt kan het door haar gevorderde verbod echter niet rechtvaardigen. Door zo te handelen zou een procespartij immers altijd een haar onwettig rechtelijk oordeel naast zich neer kunnen leggen.

4.19 Ook de aankondiging van Centraal Beheer dat zij het gerechtshof zal verzoeken vragen aan het Hof van Justitie EG te stellen over de uitleg van de Richtlijn waar de Wbp op is gebaseerd kan niet leiden tot het door Centraal Beheer primair gevorderde verbod op executie. Centraal Beheer heeft aangevoerd dat vragen van uitleg gesteld moeten worden over of onder het verstrekken van een 'volledig overzicht in begrijpelijke vorm' ook begrepen wordt het verstrekken van afschriften van de betreffende documenten en stelt zich op het standpunt dat zij met het verstrekken van de lijsten al heeft voldaan aan (de volgens haar richtlijn conforme uitleg van) het voorschrift van artikel 35 Wbp.

Centraal Beheer verbindt hieraan voorts de stelling dat artikel 43 sub e Wbp er aan in de weg staat dat zij nog meer stukken dan de al verstrekte 13 aan gedaagde verschaft. Zou zij afschriften van meer stukken aan gedaagde moeten verstrekken, dan worden daarmee haar grondrechten en in het bijzonder haar procespositie en die van de arts en het SLAZ benadeeld, zo stelt Centraal Beheer.

Ten aanzien van het SLAZ geldt echter dat zij geen partij is in de letselschadeprocedure, zodat er geen sprake kan zijn van benadeling van haar procespositie.

Zoals hiervoor al herhaalde malen overwogen, heeft het inzagerecht van gedaagde geen betrekking op de correspondentie tussen Centraal Beheer en haar advocaat en tussen Centraal Beheer, haar advocaat en de leden van de Functionele eenheid, zodat niet valt in te zien in hoeverre het alsnog verstrekken van een volledig overzicht van haar schadedossier en van kopieën, afschriften of uittreksels van andere dan de hiervoor bedoelde stukken afbreuk kan doen aan de door Centraal Beheer ingeroepen grondrechten en rechtsbeginselen. Het beroep van Centraal Beheer op het bepaalde in artikel 43 sub e Wbp kan daarom evenmin leiden tot een verbod op executie van de beschikking.

4.20 Ten slotte, Centraal Beheer heeft aangevoerd dat zij al uitputtend informatie heeft gegeven over de herkomst en verdere verzending binnen de

Functionele eenheid van het medisch dossier, de geselecteerde inkomensgegevens en de selectie van het personeelsdossier van gedaagde en dat alle andere informatie die gedaagde wenst te verkrijgen louter ziet op een door gedaagde gewenste inzage in het procesdossier van Centraal Beheer. Voor zover Centraal Beheer hiermee beoogt te stellen dat zij aan gedaagde alleen informatie behoeft te verstrekken over de verwerkingen van medische en andere persoonsgegevens van gedaagde binnen de Functionele eenheid, dan is (ook) die uitleg onjuist. Centraal Beheer is gehouden gedaagde een volledig overzicht te verschaffen van alle verwerkingen persoonsgegevens van gedaagde. Slechts ten aanzien van enkele in de beschikking aangeduide stukken geldt dat gedaagde geen recht op inzage door het verstrekken van een kopie, afschrift of uittreksel daarvan heeft.

4.21 Dit alles leidt tot afwijzing van de primaire vordering van Centraal Beheer.

4.22 Centraal Beheer heeft haar subsidiaire vorderingen gebaseerd op de stelling dat de beschikking berust op een juridische misslag. Het bepaalde in het dictum van de beschikking sluit niet aan bij de rechtsoverwegingen, want daarin worden de stellingen van partijen uitsluitend besproken in relatie tot het medisch dossier van gedaagde. Indien het dictum ook betrekking heeft op het procesdossier van Centraal Beheer dan is de beschikking onvoldoende gemotiveerd, aldus Centraal Beheer.

Zo deze stelling van Centraal Beheer aldus begrepen moet worden dat er volgens haar sprake is van een kennelijke juridische misslag en in plaats van procesdossier gelezen moet worden het (gehele) schadedossier, dan moet die stelling verworpen worden op grond van hetgeen hiervoor onder 4.15 en verder is overwogen.

Centraal Beheer heeft voorts aangevoerd dat de rechtbank de interpretatie van artikel 43 sub e Wbp niet heeft behandeld ten aanzien van documenten buiten het medisch dossier en dat in het vonnis van 24 december 2009 de voorzieningenrechter zich niet heeft uitgelaten over het beroep van Centraal Beheer op deze misslag in de beschikking.

Ter onderbouwing van haar stelling dat zij haar beroep op artikel 43 sub e Wbp ook heeft gericht op andere dan alleen de stukken in het medisch dossier van gedaagde verwijst Centraal Beheer naar haar beroepsschrift onder 93 en verder. Daarin verwijst zij naar de alinea's 5.1. en 5.8. en verder van haar ver-

weerschrift in de bodemzaak. Deze alinea's zien echter uitsluitend op de door Centraal Beheer opgeworpen stelling dat het (proces)dossier niet voldoet aan de definitie van bestand als bedoeld in de Wbp. Voor het overige ziet het beroep van Centraal Beheer op artikel 43 sub e Wbp in het verweerschrift en in de akte houdende uitlatingen naar aanleiding van pleitaantekeningen in de bodemzaak alleen op de vertrouwelijke correspondentie met haar advocaat en op interne notities. In haar pleitaantekeningen in de bodemzaak heeft Centraal Beheer slechts zonder nadere onderbouwing aangevoerd dat het verzoek van gedaagde om inzage in meer verwerkingen van persoonsgegevens dient te worden afgewezen omdat deze gegevens zich naar hun aard niet lenen om openbaar gemaakt te worden en onder de uitzonderingsgrond van artikel 43 lid e Wbp vallen.

Dat Centraal Beheer ten aanzien van andere dan medische stukken een zodanig beroep op het bepaalde in artikel 43 sub e heeft gedaan dat de wijze van beoordeling van dat beroep in de beschikking als een kennelijke juridische misslag moet worden aangemerkt, kan vooralsnog dan ook niet gezegd worden.

4.23 Ook de stelling van Centraal Beheer dat executie van de beschikking als gevolg van na de beschikking voorgevallen of aan het licht gekomen feiten tot een noodtoestand aan haar zijde zal leiden, moet verworpen worden. Voor zover Centraal Beheer haar stelling dat zij al voldaan heeft aan de veroordeling aanmerkt als een na het wijzen van de beschikking voorgevallen feit, faalt die stelling al op grond van hetgeen hiervoor is overwogen. Centraal Beheer heeft voorts aangevoerd dat gedaagde enkel door de opgave van stukken die zich in het procesdossier van Centraal Beheer en haar verwerkers bevinden al kan nagaan wat er met de door Centraal Beheer dan wel haar advocaat verstuurd brieven is gedaan en hoe daarop binnen de Functionele eenheid is gereageerd. Een verdergaande tenuitvoerlegging in de zin van het verstrekken van nog meer afschriften zal haar procespositie nog verder en onomkeerbaar aantasten hetgeen onaanvaardbaar is, aldus Centraal Beheer. Ook deze stelling kan Centraal Beheer echter niet baten.

Vooropgesteld moet worden dat het niet aanneemelijk voorkomt dat gedaagde zonder inzage in de inhoud van de stukken te hebben aan de hand van de enkele, zeer summiere beschrijving van die stukken al kan nagaan wat er met de door Centraal Beheer en

haar advocaat verstuurde brieven is gedaan en hoe daar binnen de Functionele eenheid op is gereageerd. Dat door het enkel verstrekken van die opgave de procespositie van Centraal Beheer op onaanvaardbare wijze wordt aangetast, kan dan ook niet gezegd worden.

Daarbij moet bedacht worden dat het inzagerecht van gedaagde juist niet ziet op correspondentie tussen Centraal Beheer, haar advocaat en de leden van de Functionele eenheid.

Het oordeel dat het SLAZ en diens advocaat/advocaten, de arts en het NRL niet kunnen worden aangemerkt als, of op een lijn kunnen worden gesteld met de Functionele eenheid, zodat Centraal Beheer ingevolge de beschikking gehouden is gedaagde afschriften te verstrekken van de correspondentie met het SLAZ, de advocaten van dit ziekenhuis, de arts en het NRL voor zover die correspondentie ziet op verwerking van persoonsgegevens van gedaagde kan niet worden aangemerkt als een na het wijzen van de beschikking aan het licht gekomen of voorgelaten feit, nu dit oordeel berust op uitleg van de beschikking.

4.24 Ook de subsidiaire vorderingen van Centraal Beheer zijn derhalve niet voor toewijzing vatbaar.

4.25 Centraal Beheer zal als de in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in de kosten van deze procedure, tot aan deze uitspraak aan de zijde van gedaagde begroot op:

vast recht € 262

salaris rechtshelper € 816 (1,0 punt × factor 1,0 × tarief € 816)

Totaal € 1.078

5 DE BESLISSING

De voorzieningenrechter

5.1 wijst de vorderingen af;

5.2 veroordeelt Centraal Beheer in de kosten van dit geding, tot aan deze uitspraak aan de zijde van gedaagde gevallen en begroot op € 1.078;

5.3 verklaart deze kostenveroordeling uitvoerbaar bij voorraad.

1. A. Wilken, 'De betekenis van de Wet Bescherming Persoonsgegevens voor het medisch beoordelingstraject bij letselschade', *TVP* 2008/4, p. 109-117.

NOOT

1 INLEIDING

In letselschadezaken verwerken aansprakelijkheidsverzekeraars persoonsgegevens van letselschadeslachtoffers ten behoeve van de begroting van de door deze slachtoffers geleden schade.

Aansprakelijkheidsverzekeraars dienen zich in dit kader te houden aan regels in de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) en de daarop gebaseerde Gedragscode Verwerking Persoonsgegevens Financiële Instellingen (Gedragscode). Tot voor kort leken zowel aansprakelijkheidsverzekeraars als letselschadeslachtoffers zich niet zo bewust te zijn van de praktische betekenis van deze wet- en regelgeving en waren de Wbp en de Gedragscode een onderbelichte bron van normering in de letselschadepraktijk.¹ De onderhavige uitspraken van de Rechtbank Zutphen zouden daar wel eens verandering in kunnen gaan brengen.

Voor zover mij bekend, zijn de beschikking van de Rechtbank Zutphen en het latere vonnis van de voorzieningenrechter in het executiegeschil de eerste uitspraken naar aanleiding van een verzoek op grond van artikel 35 Wbp om inzage in de door een aansprakelijkheidsverzekeraar in het kader van een letselschadezaak verwerkte persoonsgegevens. Ondanks dat in deze uitspraken ook andere interessante aspecten uit de Wbp aan de orde komen – zoals de toepasselijkheid van de Wbp (en de betekenis van het begrip 'bestand') en de mogelijkheid tot het toekennen van een materiële en immateriële schadevordering op grond van artikel 49 Wbp – beperk ik mij in deze annotatie tot de omvang van het inzagerecht op grond van artikel 35 Wbp en eventuele uitzonderingen daarop.

2 INZAGERECHT BEPERKT ZICH NIET TOT MEDISCH DOSSIER

Het gaat in deze zaak om de vraag of mevrouw A. recht heeft op inzage in de haar betreffende persoonsgegevens die zijn verwerkt door Centraal Beheer in het kader van een door mevrouw A. ingestelde letselschadevordering. In haar beschikking van 8 oktober 2009 gaat de rechtbank ten aanzien van een aantal specifieke documenten na of mevrouw A. recht heeft op inza-

ge in die stukken. Het gaat daarbij achtereenvolgens om: (1) door mevrouw A. verstrekte medische machtigingen; (2) aanbiedingsbrieven van medisch adviseurs aan advocaten; (3) correspondentie tussen Centraal Beheer en haar advocaten; (4) werkaantekeningen van de medisch adviseur; (5) interne notities die persoonlijke gedachten van de leden van de Functionele eenheid bevatten en uitsluitend bedoeld zijn voor intern overleg en beraad; en (6) medische adviezen en alle correspondentie van de medisch adviseur met leden van de Functionele eenheid en derden.

De rechtbank doet hierbij iets opmerkelijks door het antwoord op de vraag of mevrouw A. inzagerecht heeft in deze documenten afhankelijk te maken van de vraag wat tot haar medisch dossier behoort en wat niet. De rechtbank oordeelt dat alle genoemde documenten tot het medische dossier van mevrouw A. behoren, met uitzondering van de werkaantekeningen van de medisch adviseur, de interne notities van de leden van de Functionele eenheid en de correspondentie tussen Centraal Beheer en haar eigen advocaten. Om die reden vallen deze documenten volgens de rechtbank niet onder het inzagerecht van mevrouw A. De rechtbank lijkt hiermee te suggereren dat het inzagerecht op grond van artikel 35 Wbp zich zou beperken tot de verwerking van persoonsgegevens in een medisch dossier.

Door deze opmerkelijke – en mijns inziens onjuiste – redenering van de rechtbank is de beschikking niet altijd even makkelijk te lezen en te begrijpen. Bovendien leidt het tussen partijen tot verschil van mening over de betekenis en de reikwijdte van de beschikking: Centraal Beheer stelt zich op het standpunt dat mevrouw A. – met inachtneming van de door de rechtbank geformuleerde uitzonderingen – uitsluitend aanspraak kan maken op inzage in haar medische dossier, terwijl mevrouw A. stelt dat haar inzagerecht betrekking heeft op iedere verwerking van haar persoonsgegevens en dus feitelijk haar volledige schadedossier omvat. Het vonnis van de voorzieningenrechter in het executiegeschil biedt de broodnodige verduidelijking. In rechtsoverweging

4.3 maakt de voorzieningenrechter duidelijk dat het inzagerecht op grond van artikel 35 Wbp ziet op iedere verwerking van persoonsgegevens en dus niet beperkt is tot gegevens betreffende de gezondheid.

De voorzieningenrechter is echter minder duidelijk over de betekenis van de door de rechtbank op het inzagerecht van mevrouw A. geformuleerde uitzonderingen. Deze uitzonderingen zijn immers ook gebaseerd op de onjuiste redenering dat de omvang van het inzagerecht van mevrouw A. bepaald zou moeten worden aan de hand van de vraag wat tot het medische dossier van mevrouw A. behoort en wat niet: het inzagerecht zou geen betrekking hebben op de werkaantekeningen van de medisch adviseur, de interne notities van de leden van de Functionele eenheid en de correspondentie tussen Centraal Beheer en haar eigen advocaten (met uitzondering van de aanbiedingsbrieven aan advocaten) omdat deze documenten geen deel uitmaken van het medisch dossier van mevrouw A. Nu dit niet juist is, zijn de door de rechtbank geformuleerde uitzonderingen op het inzagerecht gebaseerd op onjuiste gronden en daarmee niet werkelijk bruikbaar. In het vervolg van deze noot zal ik allereerst ingaan op de omvang van het inzagerecht. Daarna zal ik bezien op welke gronden een aantal documenten uit het schadedossier van mevrouw A. eventueel wel van het inzagerecht op grond van artikel 35 Wbp zou kunnen worden uitgezonderd.

3 OMVANG VAN HET INZAGERECHT

Artikel 35 Wbp

In artikel 35 Wbp is bepaald dat degene wiens persoonsgegevens worden verwerkt het recht heeft zich vrijelijk en met redelijke tussenpozen te wenden tot degene die zijn persoonsgegevens verwerkt met het verzoek hem mede te delen of hem betreffende persoonsgegevens worden verwerkt. Indien dit het geval is dient de verwerker van de persoonsgegevens in begrijpelijke vorm een volledig overzicht van de verwerkte persoonsgegevens te verschaffen.² De ratio achter dit inzagerecht is dat iedereen in beginsel in

staat het degene die de persoonsgegevens verwerkt altijd vrij om op een andere manier aan zijn inzageverplichting te voldoen, als hij maar aannemelijk maakt dat op die andere manier ook daadwerkelijk een volledig overzicht wordt verschaft (HR 29 juni 2007, LJN AZ4663, NJ 2007/638 (*Dexia I*), HR 29 juni 2007, LJN AZ4664, RvdW 2007/641 (*Dexia II*) en HR 29 juni 2007, LJN BA3529, NJ 2007/639 (*HBU*)).

2. Uit de arresten van de Hoge Raad van 29 juni 2007 blijkt dat het verschaffen van een *volledig* overzicht van de verwerkte persoonsgegevens betekent dat niet mag niet worden volstaan met het verschaffen van globale informatie, maar dat alle relevante informatie over de betrokkenen moet worden verschaft, hetgeen – afhankelijk van de omstandigheden van het geval – vaak zal kunnen door het verstrekken van afschriften, kopieën of uittreksels. Overigens

de gelegenheid moet zijn om na te gaan of zijn persoonsgegevens worden verwerkt en of die verwerking correct is.

Persoonsgegevens

Bij een verzoek om inzage in persoonsgegevens moet allereerst worden gezien of inderdaad sprake is van persoonsgegevens. In artikel 1 onder a Wbp is het begrip 'persoonsgegeven' gedefinieerd als: "elk gegeven betreffende een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon". In de literatuur wordt onderscheid gemaakt tussen 'gegevens' en 'informatie' en wordt verdedigd dat het begrip informatie een ruimere strekking heeft dan gegevens. Informatie kan mede de betekenis omvatten die door personen of instellingen in een bepaalde context aan gegevens wordt gegeven. Als die betekenis de vorm krijgt van een beslissing of waardering kan een nieuw persoonsgegeven ontstaan. Als persoonsgegevens worden uitgewisseld – bijvoorbeeld in correspondentie – bevat deze correspondentie naast de gegevens die worden uitgewisseld ook informatie over de betekenis die door de uitwisselaars aan die gegevens wordt gehecht. Dergelijke interpretaties of meningen over die gegevens worden volgens sommige auteurs niet bestreken door het inzagerecht.³

Een letselschadedossier bevat over het algemeen veel interpretaties en meningen van schadebehandelaars en adviseurs van verzekeraars over medische, arbeidskundige en/of financiële gegevens van het slachtoffer. Het staat buiten kijf dat deze gegevens als zodanig persoonsgegevens zijn. Of dit echter ook geldt voor de interpretaties en meningen ten aanzien van deze gegevens is minder duidelijk. Wellicht is verdedigbaar dat het inzagerecht ten aanzien van documenten die naast persoonsgegevens eveneens interpretaties en meningen ten aanzien van die gegevens bevatten – zoals bijvoorbeeld medische adviezen – zich beperkt tot de oorspronkelijke persoonsgegevens.

Uit de wetsgeschiedenis bij de Wbp blijkt echter dat bij de beoordeling of een gegeven kan worden aangemerkt als een persoonsgegeven, ook aandacht moet worden besteed aan de context waarin het gegeven wordt vastgelegd en gebruikt. Als gegevens mede bepalend zijn voor de wijze waarop de betrokken persoon in het maatschappelijk verkeer wordt

beoordeeld of behandeld, moeten die gegevens als persoonsgegevens worden aangemerkt.⁴ De interpretaties en meningen van de diverse betrokkenen in een letselschadedossier over de persoonsgegevens van het slachtoffer, zijn over het algemeen van invloed op het bepalen van de omvang van de door het slachtoffer geleden letselschade. In die zin is er dus wellicht sprake van gegevens die van invloed zijn op de wijze waarop de betrokkene in het maatschappelijk verkeer wordt beoordeeld en dus van persoonsgegevens. Het is jammer dat er in deze zaak door partijen geen aandacht aan de reikwijdte van het begrip 'persoonsgegeven' is besteed.

Persoonlijk gebruik

In artikel 2 lid 2 sub a Wbp wordt de verwerking van persoonsgegevens ten behoeve van activiteiten met uitsluitend persoonlijke of huishoudelijke doeleinden vrijgesteld van de toepasselijkheid van de Wbp. Ook in de werksituatie kan sprake zijn van de verwerking van persoonsgegevens voor persoonlijk gebruik.

"Veel beroepsbeoefenaars houden (...), ook in het kader van hun werk, eigen lijstjes bij, bijvoorbeeld adresbestanden van personen met wie zij regelmatig contact onderhouden. Zij hebben het karakter van persoonlijke aantekeningen, dienend als geheugensteun. Deze laatste zijn van de werking van het wetsvoorstel uitgezonderd. Dit wordt niet anders wanneer bijvoorbeeld een secretaresse van de beroepsbeoefenaar in bijzondere gevallen ook daarvan kennis neemt. Zodra echter een verwerking beoogd is voor gebruik door meerdere personen, is het wetsvoorstel van toepassing".⁵

In de zogenaamde Dexia-zaken was de vraag aan de orde in hoeverre persoonlijke aantekeningen van medewerkers van Dexia onder het inzagerecht vallen.⁶ De Hoge Raad overwoog in deze zaken dat interne notities die de persoonlijke gedachten van medewerkers van Dexia bevatten en die uitsluitend zijn bedoeld voor intern overleg en beraad *niet* onder het inzagerecht van artikel 35 Wbp vallen. Uit de literatuur en jurisprudentie blijkt niet duidelijk of uitsluitend het karakter van de aantekeningen of wellicht ook de plaats waar deze zijn opgeslagen – al dan

3. Zie o.a. J.M.A. Berkvens, 'Inzage, inzicht of overzicht', *Privacy & Informatie* 2005/3, p. 119-121.

4. Zie *Kamerstukken II* 1997/98, 25 892, nr. 3, p. 46.

5. Zie *Kamerstukken II* 1997/98, 25 892, nr. 3, p. 70.

6. HR 29 juni 2007, LJN AZ4663, NJ 2007/638 (*Dexia I*), HR 29 juni 2007, LJN AZ 4664, RvdW 2007/641 (*Dexia II*).

niet in het cliëntdossier – bepalend zijn voor de vraag of sprake is van persoonlijke aantekeningen. Het is in ieder geval raadzaam persoonlijke aantekeningen buiten het cliëntdossier te bewaren. Overigens acht ik het twijfelachtig of, als om praktische redenen de vastlegging van gedachten fysiek in het cliëntdossier is opgeslagen, dit zou betekenen dat enkel en alleen daardoor de inhoud van die gedachtevorming wel onder het inzagerecht zou vallen.⁷

De persoonlijke werkaantekeningen van de medisch adviseur en de interne notities die de persoonlijke gedachten van leden van de Functionele eenheid in de onderhavige zaak vallen zonder meer onder de exceptie van artikel 2 lid 2 sub a Wbp. Dit is derhalve de reden dat de Wbp – en daarmee het inzagerecht op grond van artikel 35 Wbp – niet op deze gegevens/documenten van toepassing is en niet, zoals de rechtbank in haar beschikking van 8 oktober 2009 overweegt, omdat deze gegevens geen deel uit zouden maken van het medisch dossier. Deze ‘uitzondering’ op het inzagerecht geldt overigens niet alleen voor de medisch adviseur en andere leden van de Functionele eenheid, maar ook voor de persoonlijke werkaantekeningen en interne notities van eventuele andere medewerkers en interne en externe adviseurs van de verzekeraar die betrokken zijn bij de behandeling van de letselschade.

Naast persoonlijke werkaantekeningen van de medisch adviseur en de interne notities van leden van de Functionele eenheid, oordeelt de rechtbank dat ook correspondentie met de eigen advocaat van het inzagerecht is uitgesloten. Een inzagerecht op dergelijke correspondentie zou op onaanvaardbare wijze afbreuk doen aan de vertrouwelijke relatie tussen advocaat en cliënt. Om een uitzondering op het inzagerecht te kunnen construeren stelt de rechtbank deze correspondentie gelijk met persoonlijke werkaantekeningen en interne notities. Correspondentie is echter bij uitstek bedoeld voor gebruik door meerdere personen en kan niet onder de exceptie van artikel 2 lid 2 sub a Wbp worden gebracht. Ik ben het eens met het oordeel van de rechtbank dat correspondentie met de eigen advocaat (en andere interne en externe adviseurs) niet onder het bereik van het inzagerecht behoort te vallen. De reden daarvoor is

mijs inziens echter gelegen in de uitzonderingsgrond in artikel 43 onder e Wbp en niet in het gelijkstellen van deze correspondentie met persoonlijke werkaantekeningen en interne notities. Ik kom daar later in deze noot op terug.

4 UITZONDERINGEN OP HET INZAGERECHT

Misbruik van recht

Centraal Beheer probeert het inzageverzoek van mevrouw A. in algemene zin te pareren met een beroep op misbruik van recht. Haar inzageverzoek zou niet zijn bedoeld om te controleren of haar gegevens correct zijn verwerkt, maar uitsluitend om Centraal Beheer in haar belangen te schaden (en te bewerkstelligen dat geen sprake meer zou zijn van een ‘fair trial and equality of arms’). In de eerder genoemde Dexia-zaken heeft de Hoge Raad echter ook duidelijk gemaakt dat degene wiens persoonsgegevens worden verwerkt een verzoek om inzage in zijn persoonsgegevens niet hoeft te motiveren. Het belang bij inzage in persoonsgegevens wordt voorondersteld.⁸ Het recht op inzage werd door de Hoge Raad overigens al voor de inwerkingtreding van de Wet persoonsregistraties (WPR) – de voorloper van de Wbp – als zelfstandig recht erkend. In een arrest van 2 december 1988 overwoog de Hoge Raad dat het inzagerecht ook geldt wanneer – zoals ook in die casus – het de betrokkene niet om eerbiediging van zijn persoonlijke levenssfeer te doen is, maar om het verkrijgen van gegevens in verband met een aanhangige of nog aan te spannen procedure.⁹

In lijn met deze jurisprudentie wijst de rechtbank het beroep van Centraal Beheer op misbruik van recht af. Het doel waarmee degene wiens persoonsgegevens worden verwerkt een beroep op het inzagerecht doet is dus niet van belang voor de vraag of iemand een beroep toekomt op artikel 35 Wbp. Dit doel kan overigens wel een rol spelen bij een eventuele belangenafweging op grond van artikel 43 onder e Wbp.

Overigens kan men zich afvragen of er binnen het stelsel van de Wbp wel ruimte bestaat voor een beroep op misbruik van recht. In de literatuur wordt

7. Zie voor een ontkennende beantwoording van deze vraag: J.M.A. Berkvens, ‘De beperkingen van het inzagerecht’, *Tijdschrift voor Financieel Recht* 2009/10, p. 368-376.

8. HR 29 juni 2007, LJN AZ4663, NJ 2007/638 (*Dexia I*), HR

29 juni 2007, LJN AZ 4664, RvdW 2007/641 (*Dexia II*) en zie ook HR 29 juni 2007, LJN BA3529, NJ 2007/639 (*HBU*).

9. HR 2 december 1988, NJ 1989/752 (*GMD/Bekkum*).

– mijns inziens terecht – verdedigd dat artikel 43 Wbp de uitzonderingen op het inzagerecht uitputtend opsomt, en dat een beroep op misbruik van recht/misbruik van bevoegdheid als het ware wordt geabsorbeerd door dat artikel, meer in het bijzonder door de uitzondering genoemd onder e, zijnde de bescherming van de rechten van anderen, waarover in de volgende paragraaf meer.¹⁰

Artikel 43 onder e Wbp

Naast een beroep op misbruik van recht doet Centraal Beheer eveneens een beroep op artikel 43 onder e Wbp. Dit artikel bevat vijf gronden op basis waarvan de rechten van degene wiens persoonsgegevens worden verwerkt (waaronder ook het recht op inzage) kunnen worden beperkt voor zover dat noodzakelijk is om aan bepaalde belangen tegemoet te komen. Eén van deze belangen betreft de rechten of vrijheden van anderen en uit de wetsgeschiedenis blijkt dat onder het begrip ‘anderen’ ook degene die de persoonsgegevens verwerkt kan vallen.¹¹

In de Dexia-zaken werd aanvankelijk een soortge- lijk verweer gevoerd als door Centraal Beheer in de onderhavige zaak. Dexia vreesde namelijk ook in haar processuele positie te worden geschaad als zij haar cliënten inzage zou verlenen in bepaalde door hen gewenste informatie. Dit punt was in de gerechtelijke procedure niet meer aan de orde, maar in het voortraject – waarin het College Bescherming Persoonsgegevens (CBP) ambtshalve een onderzoek had ingesteld naar de wijze waarop Dexia het inzagerecht van haar cliënten had toegepast – heeft het CBP hier een aantal interessante overwegingen aan gewijd.¹²

“De toepassing van deze weigeringsgrond [artikel 43 onder e Wbp, AW] is onderworpen aan het ‘noodzakelijkheids criterium’. Dit criterium vereist een belangenafweging aan de hand van de omstandigheden van het concrete geval. (...) Het CBP sluit niet uit dat daadwerkelijke schade aan de processuele positie van Dexia tot een gerechtvaardigd beroep op artikel 43 onder e Wbp kan leiden. Maar Dexia’s belang zal dan wel moeten worden afgewogen tegen het – pro-

cessuele – belang van de betrokkene, die als regel het recht op inzage toekomt. Dexia zal dus per betrokkene en per document aannemelijk moeten kunnen maken dat kennisneming tot een dergelijke schade voor haar leidt dat weigering hiervan noodzakelijk is.”

Uit deze overwegingen blijkt dat een beroep op artikel 43 onder e Wbp uitvoerig moet worden gemotiveerd. Uit de uitspraken van de Rechtbank Zutphen blijkt echter niet op welke argumenten Centraal Beheer haar beroep op artikel 43 onder e Wbp heeft gegrond. De rechtbank doet het beroep van Centraal Beheer op artikel 43 onder e Wbp dan ook eenvoudig af met het oordeel dat Centraal Beheer onvoldoende heeft gesteld om tot het oordeel te komen dat in het belang van de rechten van Centraal Beheer een uitzondering op het inzagerecht van mevrouw A. zou moeten worden gemaakt. Ik sluit niet uit dat als Centraal Beheer haar beroep op artikel 43 onder e Wbp (ten aanzien van een aantal documenten) specifieker zou hebben gemotiveerd, dit verweer wel kans van slagen zou hebben gehad.

Denkbare voorbeelden op grond waarvan een verzoek om inzage van op grond van artikel 43 onder e Wbp wel zou kunnen worden geweigerd zijn onder meer (i) de vrijheid van ongestoorde gedachtewisseling en (ii) de verdediging van rechten.¹³ Ten aanzien van de vrijheid van ongestoorde gedachtewisseling overwoog de Rechtbank Den Haag:¹⁴

“De stukken zijn, zo maakt de rechtbank op uit het bestreden besluit en uit de inhoud van de stukken zelf, alleen bedoeld voor intern gebruik. Niet alleen met het oog op een juiste uitvoering van verweerders taak, maar ook met het oog op het algeheel functioneren van diens organisatie, is het naar het oordeel van de rechtbank van belang dat de bij of voor verweerder werkzame personen binnen diens organisatie in vrijheid hun gedachten en opvattingen kunnen uiten. Dit door verweerder als ‘ongestoorde gedachtewisseling’ aangeduide belang moet naar het oordeel van de rechtbank dan ook worden aangemerkt

10. G.J. Zwenne & J. Webbink, ‘De Winstverdubbelaar en de Wbp: over de reikwijdte en inhoud van het kennisnemingsrecht van art. 35’, *Privacy & Informatie* 2006/1, p. 2-8 en J.P. van Schoonhoven, ‘Inzage bij banken; een recht te ver?’, *Computerecht* 2006/99, p. 200-205.

11. Zie *Kamerstukken II* 1997/98, 25 892, nr. 3, p. 171.

12. Deze overwegingen zijn afkomstig uit een brief aan Dexia d.d. 3 september 2004 die is geschreven naar aanlei-

ding van een onderzoek naar de wijze waarop Dexia het inzagerecht van haar cliënten had toegepast. Deze brief (en een aantal andere brieven in dit kader) is te vinden op de website van de CBP: <www.cbpreweb.nl>.

13. Berkvens 2009/2010, p. 368-376 (zie noot 7).

14. Rechtbank 's-Gravenhage 27 december 2005, gepubliceerd in: Van Dijk e.a. (red.), *Uitsprakenbundel Wet bescherming persoonsgegevens*, Den Haag: Sdu Uitgevers 2009, zie nr. 43.2.

als een van de rechten en vrijheden die art. 43, onder e, Wbp beoogt te beschermen.”

Daar waar de uitzondering op het inzagerecht ten aanzien van persoonlijke werkaantekeningen en interne notities zich beperkt tot werkaantekeningen en notities die slechts door één persoon – namelijk de opsteller – worden gebruikt, lijkt deze uitzonderingsgrond verder te gaan en eveneens correspondentie en andere gedachte-uitwisseling tussen bij of voor de verantwoordelijke werkzame personen te omvatten. De voorzieningenrechter erkent dat een uitzondering voor dergelijke correspondentie zou moeten bestaan: in rechtsoverweging 4.10 wordt overwogen dat de uitzondering op het inzagerecht ten aanzien van correspondentie met de eigen advocaten ook geldt voor correspondentie tussen Centraal Beheer en de leden van de Functionele eenheid (onder wie de advocaat van Centraal Beheer) onderling. Deze uitzondering lijkt mij terecht. Anders dan de voorzieningenrechter in de rechtsoverwegingen 4.6-4.9, zie ik echter niet in waarom deze uitzonderingsgrond zich zou beperken tot de interne gedachtewisseling tussen Centraal Beheer en de verschillende leden van de Functionele eenheid en de leden van de Functionele eenheid onderling (zoals bijvoorbeeld tussen de advocaat en de medisch adviseur). De uitzondering op het inzagerecht ten behoeve van een ongestoorde gedachtewisseling heeft mijns inziens betrekking op (de weergave van) de gedachtewisseling tussen (medewerkers van) Centraal Beheer en alle door haar ingeschakelde interne en externe adviseurs, waaronder dus ook (externe) adviseurs als Raasveld Expertise en het NRL.

In het verlengde van de uitzondering op het inzagerecht ten behoeve van een ongestoorde gedachtewisseling, ligt de uitzondering op het inzagerecht als het belang van de verdediging van rechten van de verantwoordelijke in het geding is. In het geval van een conflict met een betrokkene moet de verantwoordelijke zich kunnen verdedigen. Dat is alleen goed mogelijk als de door de verantwoordelijke ingeschakelde interne en externe adviseurs vrijelijk kunnen adviseren. Berkvens wijst er terecht op dat dit wordt bemoeilijkt als hun analyses van de onderhanden casuïstiek ook aan de betrokkene moet worden overhandigd. Bovendien merkt hij op dat de rol van

adviseurs over het algemeen bestaat uit het toepassen van knowhow op gegevens en niet uit het verzamelen van persoonsgegevens.¹⁵

Ten aanzien van de medische adviezen van de medisch adviseur heeft de rechtbank (in r.o. 5.18 van de beschikking) slechts overwogen dat deze adviezen onderworpen zijn aan het inzagerecht omdat ze deel uitmaken van het medisch dossier. Zoals in het voorgaande reeds uitvoerig is toegelicht, volstaat deze redenering niet. Met een expliciet en goed gemotiveerd beroep op het belang van de verdediging van rechten is het goed denkbaar dat de adviezen van de interne en externe adviseurs van Centraal Beheer – waaronder met name ook medische adviezen – van het inzagerecht kunnen worden uitgesloten. Wellicht dat een dergelijk beroep op artikel 43 onder e Wbp in de onderhavige procedures onvoldoende expliciet en gemotiveerd is gedaan. Met de overweging van de voorzieningenrechter dat het beginsel van ‘equality of arms’ in deze zaak niet in het geding zou zijn en Centraal Beheer juist een voorsprong op mevrouw A. zou hebben doordat Centraal Beheer vanaf het begin van de procedure kon beschikken over medische rapporten waarover mevrouw A. niet beschikte (r.o. 4.16 van het vonnis), miskent de voorzieningenrechter volgens mij dat beide partijen in een letselschadeprocedure over een eigen medisch adviseur beschikken en mevrouw A. dus net zo goed de beschikking heeft over medische rapporten waarover Centraal Beheer niet beschikt. Anders dan voor Centraal Beheer, is er voor mevrouw A. dus wel volop ruimte voor een ongestoorde gedachtewisseling en verdediging van haar rechten. Wat dat betreft lijken de beginselen van ‘fair trial’ en ‘equality of arms’ wel degelijk in het geding.

5 INZAGERECHT OP GROND VAN DE WGBO

In de onderhavige procedures lijkt mevrouw A. haar beroep op inzage in haar betreffende persoonsgegevens uitsluitend te hebben gebaseerd op artikel 35 Wbp. Ten opzichte van de medisch adviseur van Centraal Beheer had zij ten aanzien van haar medisch dossier echter ook een beroep kunnen doen op het inzagerecht dat haar toekomt op grond van artikel 7:456 Burgerlijk Wetboek (BW).

15. Berkvens 2009/2010, p. 368-376 (zie noot 7).

Persoonlijke werkaantekeningen maken echter geen deel uit van het medisch dossier en vallen derhalve ook in deze context buiten het bereik van het inzagerecht.¹⁶ De adviezen van de medisch adviseur van de verzekeraar lijken op het eerste gezicht wel binnen het bereik van het inzagerecht te vallen. Zoals in de vorige paragraaf reeds naar voren kwam, kan men echter vraagtekens zetten bij de wenselijkheid van een dergelijk inzagerecht. Medische advisering heeft immers zowel voor de verzekeraar als voor het slachtoffer de functie van intern beraad over het naar de wederpartij in te nemen standpunt. Een inzagerecht voor de wederpartij in adviezen van medisch adviseurs zou dit interne beraad kunnen verstoren. Wellicht dat de aard van de rechtsbetrekking tussen het letselschadeslachtoffer en de medisch adviseur van de verzekeraar, als bedoeld in de schakelbepaling in artikel 7:464 lid 1 BW, zich in deze context dus ook tegen overeenkomstige toepassing van het inzagerecht op grond van artikel 7:456 BW zou kunnen verzetten.

6 CONCLUSIE

De uitspraken van de Rechtbank Zutphen inzake het inzagerecht op grond van artikel 35 Wbp hebben in de praktijk de nodige opschudding veroorzaakt. Met name verzekeraars zijn geschrokken van de ruime uitleg die de rechtbank aan de reikwijdte van het inzagerecht heeft gegeven.

Het geschil dat ten grondslag heeft gelegen aan de onderhavige procedures is inmiddels geschikt.

Nadere executiegeschillen en eventuele procedures in hoger beroep zullen in deze zaak dus verder uitblijven. Ik verwacht echter dat er in de praktijk – mede naar aanleiding van de onderhavige uitspraken – meer en meer gebruik zal worden gemaakt van de mogelijkheden die de Wbp het slachtoffer biedt. De rechtsontwikkeling met betrekking tot dit onderwerp is derhalve nog lang niet ten einde. Het is te hopen dat er in eventuele volgende gerechtelijke uitspraken over dit onderwerp duidelijker naar voren zal komen dat het inzagerecht op grond van artikel 35 Wbp zich niet beperkt tot iemands medisch dossier en dit evenmin van belang is voor de vraag of er een uitzondering op het inzagerecht zou moeten worden gemaakt. Het inzagerecht is van toepassing: (i) als er sprake is van ‘persoonsgegevens’ in de zin van artikel 1 onder a Wbp; (ii) de verwerking van deze persoonsgegevens niet uitsluitend is bedoeld voor persoonlijk gebruik; en (iii) er zich geen uitzondering voordoet op grond van artikel 43 (onder e) Wbp. Daarbij is het zeker niet uitgesloten dat als een eventueel beroep van de verantwoordelijke op artikel 43 (onder e) Wbp beter wordt gemotiveerd dan Centraal Beheer in de onderhavige procedures lijkt te hebben gedaan, een dergelijk beroep op bijvoorbeeld de vrijheid van ongestoorde gedachtewisseling en/of de verdediging van rechten van de verantwoordelijke ten aanzien van bijvoorbeeld medische adviezen zal worden gehonoreerd.

Mr. A. Wilken¹⁷

16. Zie *Kamerstukken II 1990/91*, 21561, nr. 6, p. 45 en § 1.1.2 KNMG richtlijnen inzake het omgaan met medische gegevens.

17. Annelies Wilken is als onderzoeker verbonden aan de Faculteit der Rechtsgeleerdheid van de VU te Amsterdam.

Op de hoogte blijven van nieuwe titels?

Gratis e-mailnieuwsbrieven van BJu

Komt u tijd te kort om u te oriënteren op nieuwe
en relevante vakliteratuur?

Grijpt u vaak mis als u een boek zoekt op een
bepaald onderwerp?

Neem dan een abonnement op de gratis
e-mailniewsbrief van Boom Juridische uitgevers.

De nieuwsbrief biedt u maandelijks een overzicht
van nieuwe titels en nieuwe drukken.

In één oogopslag alle relevante titels op uw vakgebied
bij elkaar. Zo kunt u continu uw vakbibliotheek
volledig bijhouden en weet u zeker dat u de
juiste informatie in huis hebt.

Ga naar onze website en meld u vandaag nog aan!

Kijk op www.bju.nl

Boom Juridische uitgevers

Postbus 85576 | 2508 CG Den Haag | telefoon 070 330 70 33 | fax 070 330 70 30
e-mail verkoop@bju.nl | website www.bju.nl